

DZIENNIK BYDGOSKI

Wychodzi codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt.

Drukiem i nakładem „Drukarni Bydgoskiej” Spółki Akc.

PRENUMERATA

w ekspedycji i agenturach w Bydgoszczy z dodatkiem tygodniowym „SPORT POMORSKI” wynosi kwartalnie 8.25 zł., na pocztach przez listowego w dom 9.33 zł. — Miesięcznie 2.75 zł., przez listowego w dom 3.11 zł., pod opaską w Polsce 5.00 zł., do Francji i Ameryki 7.51 zł., do Gdańska 4.00 guldery, do Niemiec 4.01 marki. — W razie przeszkód w zakładzie, spowodowanych wyższą siłą, strajków lub t. p., wydawnictwo nie odpowiada za dostarczenie pisma, a prenumeratorki nie mają prawa do odszkodowania. Redaktor przyjmuje od godz. 11—12 w południe oraz od godz. 5—6 po południu. Rękopisów Red nie zwraca. — Redaktor odpowiedzialny Henryk Ryszewski. Ekspedycja (centrala: Poznańska 30 — filja: Dworcowa 2) otwarta od godz. 8 rano do godz. 6 wieczorem bez przerwy.

Adres
redakcji i administr.
ul. Poznańska 30.

OGŁOSZENIA

20 groszy od wiersza milim., szerokości 38 milim. Za reklamy od milim. na stronie przed ogłoszeniami 67 milim. 50 groszy, w tekście na drugiej lub dalszych stronach 75 groszy, na 1-ej stronie 1 złoty. Drobne ogłoszenia słowo tytułowe 20 gr., każde dalsze 10 groszy; dla poszukujących pracy 20% niżki. Przy częstem powtarzaniu udziela się rabatu. Przy konkursach i dochodzeniach sądowych wszelkie rabaty upadają. — Ogłoszenia zagraniczne 100% nadwyżki. — Ogłoszenia skomplikowane 20% nadwyżki. — Za terminowy druk i przepisane miejsce ogłoszenia Administracja nie odpowiada. Miejscem płatności i prawem dla wszelkich sporów sądowych jest Bydgoszcz. Konta bankowe: - Bank Ludowy - Bank M. Stadthagen T. A. Konto czekowe: P. K. O. nr. 203713 Poznań.

Telefon administracji 315. — Tel. filji 1299

Telefon naczelnego redaktora nr. 316.

Telefon redakcji 326

Numer 277.

BYDGOSZCZ, środa dnia 1 grudnia 1926 roku.

Rok XX.

Z Górnego Śląska.

Echa wyborów — Pierwszy skutek wyborów. — Czy zamach na autonomię? Jak się „nolszczy” przemysł. — Uroczystość obozu sanacyjnego. — Organ „sanacyjny”. — Pogłębianie dzielnicowości.

Gazety górnośląskie w jednym są zgodne, że główna przyczyna klęski wyborczej na Górnym Śląsku obok bezrobocia i lichej gospodarki jest marna administracja. Półurzędowy organ wojewódzki „Polska Zachodnia”, który jest zarazem organem Związku Powstańców Górnośląskich, tak pomiędzy innymi o tem pisze:

„Nie znalazł też robotnik dostatecznej opieki władz polskich i związków swych zawodowych. Wielu urzędników nopolywowych polskich i tych tutejszych „Polaków listopadowych” (z r. 1918) zaszkodziło bardzo sprawie polskiej przez nieżyczliwe odnoszenie się do tubylczych robotników polskich zwłaszcza do tych, którzy walczyli o wyzwolenie Śląska i połączenie go z Polską. Mówiono o tem wiele na wiecach bezrobotnych powstańców i na zjazdach Związku Powstańców i pisano też o tem sporo w naszym organie. Sprawy to znane”.

Bezpośredni następstwem wyniku wyborów było ustanowienie naczelnika wojewódzkiej policji p. Wróblewskiego, Małopolanina, którego następcą został Górnoślązak p. Kocur.

Swego czasu donosiłem, że p. wojewoda Grażyński został pono zamianowany wojewodą skutkiem tego, że pomiędzy innymi miał się zgodzić na skasowanie autonomii górnośląskiej w ciągu roku. Formalnie stwierdzić się tego nie da, ale faktycznie wszystko ku taktemu rozwiązaniu rzeczy zmierza. Potwierdza to między innymi poseł p. Biniszkiewicz (socjalista) w „Gazecie Robotniczej” i poseł p. Korfanty Obydwa stanowczo przestrzegają przed takim rozwiązaniem sprawy. Pan Korfanty przytacza w „Polonii” pomiędzy innymi takie argumenty: za pruskich czasów przegrali ci wszyscy, którzy nie chcieli i nie umieli uszanować odrębności ludu górnośląskiego. Przegrał więc Bismarck rozpętanem walki kulturalnej, przegrali liberałowie i konserwatyści, którzy byli kiedyś panami na Górnym Śląsku, swą polakożerczą polityką, przegrała spadkobierczyń ich partia centrowa, przegrał w końcu rząd pruski.

Niemniej zrozumieli swój błąd i chcieli Ślązakom nadać autonomię, ale spóźnili się. Lud górnośląski przywiązany jest do swych odrębności i dlatego uważałby zniesienie autonomii jako zamach na nie. Ci zatem, którzy dążą do skasowania samorządu, działają na szkodę państwa polskiego.

Gazety polskie przytaczają świeżo dwa charakterystyczne przykłady,

Dmowski twórcą „Wielkiej Polski”

Warszawa, 30. 11 (Tel. wł.) „Robotnik” mniema, że zamiarem Dmowskiego jest utworzenie obozu „Wielkiej Polski”, w którego skład weszli by: Z. L. N., Ch. N., Ch. D., Piast i konserwatyści różnych odcieni. Dnia 4 grudnia ma odbyć się w Poznaniu zebranie nowej organizacji. Jest to widocznie tendencja przeciwstawienia się zwartym siłom, grupującym

się pod hasłem popierania Piłsudskiego.

„Robotnik” widocznie fałszywie jest poinformowany. Ch. Dem. nie zobowiązała się wstąpić do „Wielkiej Polski” Dmowskiego i spokojnie odczeka, jak ten nowotwór będzie w praktyce wyglądał.

A jednak poseł socjalistyczny był w sejmie kowieńskim.

P. P. S. wykonywa tajne misje p. Piłsudskiego?

Warszawa, 30 11. (Tel. wł.) Pismo litewskie „Ritas” potwierdza wiadomość zdementowaną przez „Robotnika”, że na ostatnim posiedzeniu sejmiku litewskiego był istotnie jeden z członków klubu PPS., który przybył z Warszawy w porozumieniu z rzą-

dem kowieńskim. „Rzeczpospolita” wskazuje z tego powodu na sprzeczności PPS., która pozornie stojąc w opozycji do rządu i Marszałka Piłsudskiego wykonywa jakieś poufne i ważne zlecenia obecnych członków rządu.

Paul Boncour a bezpieczeństwo Francji.

Podczas dyskusji francuskiej izby deputowanych nad budżetem wojskowym Poincaré i Painlevé wysunęli dwukrotnie kwestję zaufania i dwukrotnie otrzymali większość. Doszło do ostrego starcia między Paul Boncourem i b. ministrem wojny Maginotem. Boncour domagał się jednoznacznej służby wojskowej, którą kilkakrotnie rząd już obiecywał. W od-

powiedzi na to Maginot zarzucił Boncourowi, iż swem wystąpieniem zagrożą bezpieczeństwu Francji. W głosowaniu parlament wyraził swą zgodę na powołanie 10 tys. oficerów i 172 tys. żołnierzy przeciw głosom socjalistów. Odrzucono również wniosek socjalistyczny w sprawie przekazania tej kwestji do rozpatrzenia na komisji wojskowej.

Ogólny tryumf naszych jeźdźców w Ameryce.

Nowy Jork, 29. 11. (PAT.) Zawody hippiczne zostały zakończone. Jeźdźcy polscy w 10 konkursach zdobyli cztery pierwsze nagrody, dwie drugie, trzy trzecie i jedną czwartą, a

wśród tych nagród puchar narodów, i porucznik Szosland ponadto mały puchar. Drużyna polska wraca niezwłocznie do kraju. Przyjazd do Warszawy nastąpi około 15 grudnia.

jak się ludowi polskość obrzydza. O jednym z nich pisze katowicki „Polak”:

„Jak się polszczy nasz przemysł i jak się gospodaruje na kopalni Szarlej Białej pod zarządem Spółki Harrimann—Giesche?

W dniu 1 maja wynosiła załoga kopalni Szarlej Białej 4700 robotników. Po objęciu tejże kopalni przez zarząd pp. Amerykan z dyrektorem Władysławem Trenczan-kiem na czele zmniejszyła się załoga, przez wydalenie firm prywatnych przedsiębiorstw o jakieś 200 robotników, z dniem 16 września przesiedlono na kopalnię Kleofas 157 robotników, z dniem 31 października zredukowano 370 robotników, dobrowolnie opuściło pracę z powodu lepszej konjunktury

na kopalniach węgla tak samo parę set robotników z kopalni Szarlej Białej tak, że z dniem 1 listopada wynosiła załoga 3700 robotników. Oprócz tego zaprowadzono z dniem 1 września br. przymusowe świętówki 2—3 w każdym tygodniu, co przy załodze 3700 robotników uczyni miesięcznie 8 świętówek na każdego robotnika i wszyscy robotnicy tracą na miesiąc 29,600 dniówek, czyli, że w tym wypadku wynosi załoga tylko 2500 robotników. Nie dość na tem, to z dniem 24 listopada br. wypowiedziano dalszym 700 robotnikom pracę do 8 grudnia.

Czy to nie agitacja na korzyść Niemców w tutejszej okolicy? Bo czy tego robotnik nasz nie widzi? I czy go to nie boli?”

W niedzielę odbył się w Katowicach z inicjatywy Związku Powstańców Górnośląskich obchód rocznicy listopadowej. Obchód ten miał cechę wybitnie urzędową. Brały w niej udział tylko te związki, które przy wyborach oświadczyły się za „sanacyjnym” stronnictwem Związku Pracy Społecznej i zawodowej. Obok p. wojewody Grażyńskiego przemawiał minister spraw wewnętrznych p. Sławoj-Składkowski. Uroczystość ta złożyła świadectwo o przykrych następstwach rozbicia obozu narodowego przy wyborach.

Rozbicie to pogłębi się jeszcze przez utworzenie codziennego pisma, mającego szerzyć ideę Związku Naprawy Rzeczypospolitej. Wyżej wymieniona „Polska Zachodnia” zamienia się na organ codzienny pod redakcją dotychczasowego naczelnego redaktora „Katolika” bytomskiego p. Rumuna. Dowiedziałem się, że pismo będzie wybitnym organem obozu p. Piłsudskiego. Dotąd nie ustalono jeszcze, gdzie pismo to będzie się drukowało. Chciano pomiędzy innymi pozyskać na ten cel drukarnię Miarki w Mikołowie. Nie wiadomo jednak, czy się to uda. Istnieje urzędowa drukarnia wojewódzka, ale chcieliby uniknąć nawet pozoru, że pismo ma jakikolwiek urzędowy charakter, by pozyskać czytelników. Szkoda doprawdy pieniędzy na to przedsięwzięcie. Będą nim kierowali ludzie, obcy dusza i uczuciem ludowi górnośląskiemu. „Polonia” słusznie się pyta, z jakiego źródła popłyną na ten cel fundusze?

Pismo to pogłębi jedynie przeciwnictwa dzielnicowe, bo zamiast zwalczać obecny austriacki system tuszowania zgnilizny administracyjnej, który nam sprowadził brzemienne w następstwa klęskę wyborczą, będzie go obchodził z daleka. Podobna taktyka nie może wobec tego zbliżać jednych do drugich. Charakterystycznym tego przykładem jest utworzenie w Katowicach trzeciego oddziału „Sokoła”. Obecne dwie placówki ledwie zipią dla braku poparcia, a oto zamiast je poprzeć, rozproszkuje się je na trzy części. We wpływowej inteligencji katowickiej brak bowiem ogniska, gdzieby „się czuła u siebie”. Charakterystycznym to przyczynek do zapowiedzi p. wojewody, że ministerstwo starać się będzie o to, ażeby wojewodowie i starostowie mieli od-tąd więcej bezpośredni kontakt z ludnością, by się do niej zbliżyć i pogłębiać zaufanie ludności do władz.

Tu zbliżenie, a tam — rozłąka na tle dzielnicowym. X. Y. Z.

Polak dyrektorem kopalni w Królewskiej Hucie.

Warszawa, 30. 11. (Tel. wł.) Naczelnym dyrektorem kopalni Królewskiej Huty i Laury mianowany został inżynier Robert Sznepka, radca górniczy, rodem ze Śląska Cieszyńskiego.

Min. Składkowski zwiedza Śląsk.

Co powiedział górnik Watuła, gdy Prusacy zabili mu syna.

Katowice, 29. 11. (PAT). Na zaproszenie p. wojewody Grażyńskiego i Związku Powstańców Górnośląskich, p. min. Składkowski przybył d. 28 go bm. o godz. 8 rano do Katowic. Po odbyciu przeglądu kompanji policji konnej oraz policyjnego plutonu cyklistów, p. minister udał się na uroczyste nabożeństwo do katedry, urządzony z okazji obchodu na G. Śląsku rocznicy powstania listopadowego. Po nabożeństwie przyjął defiladę Związku Powstańców, Związku Uchodźców oraz Związku Nauczycieli Szkół Powszechnych. Po defiladzie udał się p. minister do teatru, przy czym przed wejściem do gmachu teatralnego przemówił do licznie zebranej publiczności. Powstanie górnośląskie — według p. ministra — było świadectwem, że na tej ziemi prócz kopalń i hut istnieje duch polskiego robotnika. Powstanie było

świadectwem złożonym po 6-wiekowym oderwaniu od Macierzy, że kraj ten musi należeć do Polski. Powstanie wreszcie było potwierdzeniem wyników plebiscytu i stwierdzeniem prawdziwej woli tej ludności należącej do Polski. W końcu swego przemówienia p. minister wskazał jako na wzór godny naśladowania prostego górnika Marcina Watułę, który w momencie, gdy obok niego stracił życie jego syn, powiedział pamiętne te słowa: A pierony i tak nie wygracie! — W tym samym dniu przed południem p. min. Składkowski złożył wiązanek kwiatów na grobie powstańców śląskich w Katowicach oraz zwiedził nowobudujący się gmach województwa. Po południu p. minister udał się do Królewskiej Huty, gdzie odbył się obchód 25 lecia istnienia Sokoła w tem mieście.

Prowokatorska robota Litwinów.

Szczują na Polaków i wzywają do odebrania Wilna.

Warszawa, 30. 11. (Tel. wł.) „Dziennik Kowieński“ donosi, że cała ludność miasteczka Olita na Litwie została poruszona odezwą wydaną na czerwonym papierze w języku litewskim. Tekst odezwy głosi, że polscy ziemianie przygotowują wojnę przeciw Litwie. Odezwa wzywa całe społeczeństwo, aby powstało przeciwko „polskiemu smokowi“ i wypowiedziało mu wojnę. Odezwa kończy

się okrzykiem: „niech żyje niepodległa Litwa ze stolicą Wilnem“. Pismo to donosi równocześnie, że ukazały się nowe odezwy, zawierające imienne spisy ludności polskiej miasteczka Olity i okolic, pracujących na niwie oświatowej wśród społeczeństwa polskiego. Zdaniem tych odezw, wszystkie polskie organizacje oświatowe są polskimi organizacjami wojskowymi.

Autonomia dla Słowaków.

Bratysława, 30. 11. Pat. Słowacka partja Ludowców ogłosiła manifest w którym powiedziane jest, że stronnictwo wstępuje do rządu, aby naprawić moralne i materialne błędy, poczynione przez radykalnych przywódców socjalistycznych, oraz ponie-

wał stronnictwo mieszczańskie zrodziło się na przyznanie Słowakom autonomji w ramach przeprowadzanych obecnie w poszczególnych krajach projektów autonomicznych.

Sześć warunków rozbrotienia Niemiec.

Paryż, 30. 11. (Pat.) „Echo de Paris“ podaje sześć punktów, wysuniętych przez Francję w sprawie rozbrotienia Niemiec. Punkt pierwszy dotyczy fortec Królewca, Kistrzynia i Głogowa; punkt drugi — przerobienia na inne cele 240 dawnych koszar; punkt trzeci — podniesienia stanu liczebnego policji municypalnej do 50 000 ludzi przy równoczesnym zmniejszeniu do 100 000 ludzi stanu policji bezpieczeństwa, utrzy-

mywanej przez państwo; punkt czwarty dotyczy zakazu używania przez Reichswehrę zabronionych przez traktat wersalski środków wojennych takich, jak gazy i tanki; punkt piąty — wstrzymanie wywozu półfabrykatów, które mogłyby być zagranicą przerobione na materiał wojenny, wreszcie punkt szósty dotyczy zakazu szkolenia wojskowego stowarzyszeń sportowych.

Zdziczenie polityczne w Niemczech.

Strzały z tramwaju do manifestantów republikańskich.

Berlin, 30. 11. Pat. W czasie wczorajszych manifestacji ulicznych republikańskiego związku Reichsbannerów wydarzył się wypadek, który omal że nie pociągnął za sobą katastrofy. Przez plac, na którym odbywało się jedno z wielkich zgromadzeń przejeżdżał w chwili wygłaszania przemówienia przez prezydenta, parlamentu Loehgo wóz tramwajowy, z któ-

rego nagle w stronę zgromadzonych padło kilka strzałów rewolwerowych. Powstała nieopisana panika. Policja i straż Reichsbannerów zatrzymała wóz i wówczas okazało się, iż był on obsadzony przez grupę uzbrojonych w rewolwery i sztylety hitlerowców. Policji z trudem tylko udało się uchronić prowokatorów od zlynczowania.

Rumuńskie miasto naftowe w płomieniach.

Zginęło 12 osób, spłonęło 6 statków.

Bukareszt, 30. 11. (AW.) Leżące nad Dunajem miasteczko Giurgiu było dziś widownią straszliwej eksplozji. Zapałka, rzucona przez nieostrożność na pokładzie statku — cysterny napełnionej ropą powodowała ogień, który z błyskawiczną szybkością przenosił się na cały pokład przerażając się na stojące w sąsiedztwie cysterny. Nastąpił ogromny wybuch, który zniszczył całą por-

towną część miasta. Kilkadziesiąt domów, znajdujących się nad rzeką, uległo zupełnemu zniszczeniu. W czasie pożaru wybuchły jeden po drugim komory wypełnione ropą. 6 statków cystern spłonęło doszczętnie. W ogniu zginęło 12 ludzi z obsługi. 2 statki ciężko uszkodzone. Szkody obliczają w przybliżeniu na 100 milj. lei.

Królowa Marja regentką Rumunji.

Londyn, 30. 11. (Pat.) Korespondent „Daily Mail“ miał na pokładzie okrętu „Berengania“ wywiad z kró-

lową Marją rumuńską, która dała do zrozumienia, iż po powrocie swym do kraju obwołaną będzie regentką.

Kronika telegraficzna.

Warszawa, 30. 11. (Pat.) Wiceprezes Rady Ministrów prof. Bartel zaniemógł i do czasu wyzdrowienia nie będzie opuszczał swoich prywatnych apartamentów.

Warszawa, 30. 11. (Pat.) Decyzja Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 bm. zostali mianowani radcami zwyczajnymi Rady Prawniczej prezes Sądu Apelacyjnego w Warszawie p. Leon Supiński oraz prezes Sądu Apelacyjnego w Wilnie p. Restytut Sumorok.

Napad na więzienie w Gliwicach.

(AW.) Z Gliwic donoszą, że w nocy ubiegłej dokonano śmiałego napadu na więzienie w Gliwicach. Do więzienia wdarło się kilku młodych ludzi, którzy jednego ze stawiających im opór dozorców zastrzelili, drugiego zaś wepchnęli do celi i zamknęli. Napastnicy zdołali uwolnić 10 więźniów polit., z którymi zbiegli. Na ślad zbiegów nie natrafiono. Gazety niemieckie informują, że zbiegowie udali się poza granicę Polski. Nazwiska więźniów są przeważnie polskie.

Rząd nie wyrzeknie się dekretu prasowego.

Warszawa, 30. 11. (Tel. wł.) Wśród sfer zbliżonych do rządu utrzymuje się przekonanie, że rząd nie wyrzeknie się obowiązującego obecnie dekretu prasowego i zajmie zdecydowaną stanowisko wobec Sejmu, gotując się do odrzucenia tego dekretu.

Chamberlain jedzie do Genewy.

Urzędowo donoszą z Londynu, że Chamberlain wyjeżdża w towarzysztwie swego prywatnego sekretarza Selby w dniu 2 grudnia rb. z Londynu i udaje się do Genewy. Angielski mąż stanu zatrzyma się w Paryżu dwie doby, jednakże jego pobyt będzie miał charakter prywatny.

Samobójstwo na tle miłości.

Warszawa, 30. 11. (tel. wł.) W mieszkaniu studentki kursów handlowych p. Eugenji Maleszewskiej ze Starogardu na Pomorz, rozegrał się ponury dramat. Student politechniki Tadeusz Biernacki który zabiegał od dłuższego czasu o jej rękę, przybył wczoraj do mieszkania Maleszewskiej i nie zważając na obecność trzeciej osoby zażył cjanu potasu i wyzionął ducha. W godzinę po wypadku przyszyła do mieszkania studentki matka samobójcy, która wróciła niedawno ze Starogardu, gdzie usiłowała nakłonić rodzinę Ewy, aby ta zgodziła się na związek córki z jej synem.

Rząd fiński obalił się z powodu skandalu amunicyjnego.

Nietylko Polska ma swego Bartoszewicza-Stachowskiego Dowodzi tego Finlandja, gdzie właśnie z powodu skandalu amunicyjnego ustąpił dotychczasowy rząd.

Sprawa miała się następująco:

W r. 1919 zawarto z fabryką amunicyjną w Riikiniaki kontrakt na 3 lata na dostawę naboju karabinowych. Firma ta dostarczyła 40 milj. sztuk nie zdalnych zupełnie, a podobno nawet życiu strzelającego zagrażających naboju. Mimo, że komisje zbrodniczą działalność fabryki tej dawno już wykryły, umiała ona, dzięki stosunkom z ministerstwem wojny nadal utrzymać dostawę. Ponowne śledztwo w maju wykazało dalszy materiał obciążający. W sprawę wmięszano się pono najwybitniejsi przemysłowcy fińscy.

Przy tej sposobności trzeba zaznaczyć, że w armji fińskiej istnieją rozdziewki między oficerami fińskiej i szwedzkiej narodowości, a dalej między oficerami z dawnej armji carskiej a oficerami Drużyn Strzeleckich, zorganizowanych w 1917 r. przy pomocy Niemców. Fińskie drużyny strzeleckie walczyły najpierw przy boku armji niemieckiej przeciw caratowi, a następnie zgłotły bolszewicką rewolucję we Finlandji. Młodzi oficerowie drużynowi zajęli naj-

wyższe stanowiska w armji fińskiej, co wywołało niezadowolenie b. zabórczych „fachowych“ oficerów. — Otóż wykrycie nadużyć przy dostawie amunicyjnej chciała opozycja wyzyskać do zmian na wyższych stanowiskach w armji oraz w ministerstwie, zarzucając rządowi, że nie jest dość stanowczy w walce ze złem.

Dotychczasowa koalicja znajdowała się u władzy już od wiosny 1925 r. Składała się ona z t. zw. prawicy fińskiej i partji chłopskiej. Od Nowego Roku premierem był przedstawiciel agrarjuszy p. Kallio. Koalicja ta rozporządzała wszakże zaledwie 82 głosami z ogólnej liczby 200. W opozycji znajdowali się socjaliści (61 głos.), postępowcy (17 głosów), komuniści (17 głosów), oraz szwedzka partja ludowa (23 głosy). Ponieważ wszakże opozycja zazwyczaj nie występowała solidarnie, umożliwiała więc uzyskiwanie przez rząd większości dla swych projektów, ponieważ w poszczególnych sprawach zawsze niektóre stronnictwa opozycyjne głosowały za rządem. Niemniej wszakże opozycja przeciw rządowi stawała się ostatnio coraz ostrzejsza.

W rządzie powyższym minister spraw zagranicznych Letälä ulegał wpływowi kultury niemieckiej, co odbijało się również w jego wystąpieniach politycznych. (b.)

„Biskup“ Hodur w Bydgoszczy.

Z powodu pobytu „biskupa“ Hodura w naszym mieście wczoraj, t.j. w poniedziałek, było odprawionych aż 5 mszy w t. zw. kościele narodowym. Ostatnie nabożeństwo odbyło się o godz. 7 wiecz., celebrowane przez samego „biskupa“ Hodura. Kościół był wypełniony po brzegi. Ale przy bliższej obserwacji dawało się zauważyć wśród tłumu zwolenników kościoła narodowego ogromną liczbę widzów — obojętnych albo wprost ludzi ciekawych nowych rzeczy. Co się rzucalo jeszcze w oczy to to, że przy wejściu do kościoła żądano legitymacji, jeśli jej się nie miało, można było dostać naturalnie za pieniądze „co łaska“.

„Biskup“ Hodur przystąpił do odtarza w mitrze i z pastorałem w rękę w asyście 3 „kierzy“ — swoich zwolenników. Wśród nich można było zauważyć „księdza“ Brosza, byłego „światelnego“ organizatora „Strzelca“ na bruku bydgoskim. Po nabożeństwie, które się składało z pieńcia kościelnego, wykonanego przez chór żeński przy akompanjamentcie fishormonji „bi-

skup“ Hodur ze swoją asystą przystąpił do ceremonji wykonania bierzmowania. Do bierzmowania przystąpiło około 50 mężczyzn i tyleż kobiet. Po skończonej ceremonji nastąpiło kazanie. „Biskup“ plótł koszałki-opalki, że kościół katolicki odstąpił od zasad chrześcijaństwa, że księża są w całkowitej zależności od Rzymu, że kłaniają się i lgną tylko do możnych tego świata. Że imponują im: purpura, bogactwo, pałace, zaszczyty, że się odwrócili od ludu biednego i dlatego są daleko od zasad nauki Chrystusa, i tylko kościół narodowy przestrzega ściśle ideę chrześcijaństwa i jego religja jest religja robotników, rzemieślników, ludzi pracujących umysłowo i ludu wiejskiego, słowem maluczkich.

Wiele jeszcze podobnych bzdurstw opowiadał „biskup“ Hodur, wątpić jednak napłży, czy wywarł jakiegokolwiek wrażenie na obecnych.

Wobec podobnych zohydzań kościoła katolickiego, społeczeństwo katolickie winno odpowiednią zająć postawę.

ANDRZEJ KULWIEC

Powstanie Listopadowe.

III.

(Dalsze gwałty. — Opozycja legalna. — Rola sejmów. — Praca spiskowa w trzech zaborach. — Towarzystwo Patrijotyczne. — Walerjan Łukasiński. — Zmiana tronu. — „Król” Mikołaj I. — Plany spiskowców.)

Czynnik rządowy rosyjskie i stużalce polskie, obserwując wzrastające usposobienie reakcyjne Aleksandra, dawały folę swym tendencjom w Polsce nigdy nikczemnego przesładowania młodzieży i dzieci, nieraz 12 letnich, za ich gorące, czyste i ofiarne przywiązanie do Ojczyzny i języka!

Ale nie darowano i nie zapomniano despotycznym i samowoli bezkarnej. Gwałty szły za gwałtami. Konstytucja stała się strzępem papieru. Nietykliwość osób czy mieszkań przestała istnieć. Więzienia zapelnily się setkami nieraz zupełnie niewinnych ludzi. Szpiegowie, dobrze wynagradzani, wcisnęli się wszędzie: do wojska, gdzie ich protegowali nikczemny generał Różniecki, do uniwersytetu, do szkół, nawet do domów prywatnych... Na polityczną „policję sekretną” ubogi skarb polski płacił na ręce Nowosilcowa rocznie olbrzymią należnością sumę 180.000 złotych polskich.

W wojsku tyranja w. ks. Konstantego doprowadziła do tego, iż na 1500 oficerów około 200 podało się do demisji, a szereg młodszych oficerów, zbezczeszczonej na Placu Saskim, życie sobie odebrało, strzelając do siebie w krzakach ogrodu saskiego; zasłużeni zaś podoficerowie, starzy legjoniści i napoleończycy, poniewierani też w swej wysoko pojmovanej godności wojskowo obywatelskiej — skakali w nurty Wisły...

Ręki nikt nie podniósł: „Królóbóstwo”, szeroko rozumiane — było to pojęcie obce i nieznane czystemu narodowi polskiemu...

Normalne życie stawało się więc coraz bardziej nieznośnym. Zorientowano się wreszcie, ile racji miało w sobie powiedzenie jednego z cudzoziemców: „Los Królestwa Polskiego — to los naczyńa glinianego, uwiązane go przy żelaznym dzbanie”...

Dzban żelazny był więc mocny — to też gliniane naczynie pękło, aż pękło...

Lojalny początkowo, a złośliwie dowcipny Marcin Badeni, mówił: „gdy nas chciano zjednać i pozyskać, to Konstytucja była na stole, a bat

pod stołem; teraz, gdy już nas mają w rękach bat jest na stole, a Konstytucja pod stołem!”

Sejm, złożony przeważnie ze sfer zachowawczych, z ludzi starszych i spokojnych, długo politykował, łudził się, zwlekał — aż i tam zawrzało. Powstała ostra choć legalna opozycja, na czele mająca ludzi czystych jak lza, marzycieli-liberałów: braci Wincentego i Bonawenturę Niemojowskich, wodzów t. zw. partji kaliskiej. Ci wnieśli do sejmiku dzielnego ducha protestu przeciw nadużyciom i gwałtom.

Aleksander nie mógł zrozumieć, jak ktoś śmiał mu się sprzeciwić. Gotował ukaz o zniesieniu Konstytucji, aż go poseł angielski musiał wstrzymać; zniósł jednym pociągnięciem pióra jawność obrad sejmowych; „obrazil się” też na Niemojowskich: Wincentego choć posła pow szecznie szanowanego, aresztowano i internowano całymi latami na wsi, w jego majątku.

Z coraz więc większym niepokojem patrzyli w przyszłość wybitni patrijoci, jak Czartoryski, Niemcewicz, Lewel czy Mochnacki. Ten ostatni stwierdza: „Historja Polski Kongre-

sowej jest historją wykroczeń rządu przeciw ustawie konstytucyjnej... Car obrał drogę stopniowego zwiżania ustawy i zamieniania Królestwa w część składową Moskwy”...

Gdy więc zawiody obietnice przyłączenia Litwy i Rusi, gdzie życie polskie bujnie pulsowało, gdzie silnie wyczuwano związek z ziemiami rdzennie polskimi; gdy nadzieje na normalny rozwój życia narodowego nad Wisłą malały z dniem każdym; gdy nikt nie był pewien dziś, czy się jutro nie znajdzie w ponurem wiewieniu Karmelitów na Lesznie (w Warszawie); gdy szpieg nawet w kościele śledzić potrafił „wolnego obywatela” Królestwa; gdy młodemu pokoleniu starano się wybić z głowy i serca nietylko starą tradycję polską, ale i czasy najnowsze, bo legjony, bohaterską epopeję napoleońską i liberalne Księstwo Warszawskie; gdy nasłane szeregi cenzorów pacyły prawdę fałszowały historję, niszczyły każdą myśl wolną — myśl ta na rodowa, nigdy niczem niezastraszo-

na, zesza w podziemia i trwała... Historja spisków patrijotycznych owej doby daje nam potężny i wzruszający obraz łączności całego narodu, bez względu na zabory.

Niema żadnego poznaczycyka, kon gresowiaka, czy galicjanina tam, gdzie chodzi o świętą sprawę narodową!

Obchód rocznicy listopadowej na Górnym Śląsku.

(Od własnego korespondenta „Dziennika Bydgoskiego”).

Z okazji 96 rocznicy powstania listopadowego odbyła się w Katowicach wielka manifestacja złączonych związków o charakterze wojskowym to jest Zw. Powstańców i Wojaków, Uchodźców, a dalej poszczególnych organizacji urzędniczych oraz Zw. Obrony Kresów Zachodnich.

Manifestacja przedstawiała się na zewnątrz — przyznać trzeba — imponująco. Organizacje z całego Śląska brały w niej liczny udział. Sztandarów naliczono około 100. Pochód przeciągnął Mikołowska, 3 Maja do Rynku i trwał przeszło godzinę. Przemawiali minister spraw wewnętrznych generał Sławoj-Składkowski, wojewoda Grażyński i członek Rady Naczelnej Powstańców dr. Przedpelski.

W mowach kładziono nacisk na znaczenie powstań dla wywalczenia wolności, a w szczególności na Gór-

nym Śląsku. Uchwalono rezolucję w której Powstańcy zobowiązują się bronić wolności Górnego Śląska do ostatniej kropli krwi. Najważniejszym był jednak ustęp, uchwalający zniesienie autonomji na Górnym Śląsku.

Pozatem sławiono marszałka Piłsudskiego i wznoszono okrzyki na cześć Prezydenta Rzeczypospolitej.

Pan wojewoda położył nacisk na to, że rozumie gospodarze niedomagania Śląska i uważać będzie za swe zadanie pracować nad tem, ażeby wróciło zadowolenie i aby wszystkim było dobrze.

Przy tej okazji rozdawano tysiącami odezwy agitacyjne na nowy organ sanacyjny „Polskę Zachodnią”, który już z początkiem grudnia zacznie codziennie wychodzić.

X. Y. Z.

Toteż organizacje spiskowe ogarnęły wkrótce wszystkie ziemie polskie.

Wielkopolska dała pierwszy szczytny przykład walki z zaborcami. Tam dogorywał i życie zakończył niezłomny, niestrudzony, niczem niezrażony, ranami okryty bohater 100 bitew, nieśmiertelny w pamięci i w uczuciach narodu Jan Henryk Dąbrowski.

Zaraz po Kongresie rzucił hasło tajnych organizacji, a, konając w ułomowanej Winnogórze, szeptał w proroczym widzeniu do ukochanego swego adjutanta Ludwika Szczanieckiego: „myślcie o sobie, pamiętajcie o Sprawie i wiercie, że „co nam obca przemoc wzięła, szablą odbierzemy!”...

Hasło to podejmuje Szczaniecki, gen. Mielżyński, gen. Umiński. Powstaje w Poznaniu tajny „Związek Kosynierów”, który szerzy się szybko. Wkrótce spiskowcy ci łączą się z Królestwem. Tam już działa szereg nieustraszonych patrijotów w sferach cywilnych i wojskowych. Specjalnie czynny był pułkownik Ignacy Prądzyński, późniejszy najznakomitszy polski sztabowiec w wojnie 1831 roku i major słynnych „czwartaków” Walerjan Łukasiński.

Obwody spiskowe obejmują literalnie wszystkie ziemie: Królestwo, W. Ks. Poznańskie, Galicję, Litwę, Wołyń, nawet ziemie nad Dnieprem i Dźwiną... Wszędzie są chętni i ofiarni, by służyć wspólnej sprawie.

Niema słupów czy rowów granicznych, niema zakazu „władz”, niema różnych praw i bezpraw zaborców i okupantów, gdy chodzi o Polskę!...

To też nie skutkują zakazy, tropienia, więzienia. Jak grzyby po deszczu, wyrastają tajne kluby: tu „Wolnych Braci Polaków”, tam „Towarzystwo Patrijotyczne”, ówdzie „Związek Templariuszów”...

Cel zawsze jeden i ten sam: szykować się i być w pogotowiu na zew w obronie godności i wolności narodowej i osobistej, w obronie polskiej tradycji państwowej, w obronie programu Unji Lubelskiej, t. j. ziem Litwy i Rusi, w obronie świętego testamentu walki o niepodległość, przekazanego przez Kościuszkę, Poniatowskiego, Dąbrowskiego...

Trzy te nazwiska, a jedna myśl przewodnia, stają się coraz bardziej drogą narodową, a specjalnie dorastającej gotowej do ofiar młodzieży.

A jedyny wykładnik tego umiłowania: plan walki z przemocą.

„Mierz siły na zamiary.

Nie zamiar według sił” —

woła Mickiewicz, romantyk i rewolucjonista; ale wskazuje on drogę i cierniastą, na której niema dość ofiary,

ALFRED ARDEN.

(12)

Zemsta bogini Kali

(Prawo przedruku i przekładu zastrzeżone.)

(Ciąg dalszy)

A teraz nagle ten prosty i prozaiczny epilog... Zwycięstwo? Największy sukces, jaki notowały od początku świata kryminalistyczne roczniki? Ukoronowanie jego tak świetnej i głośnej kariery? Wspaniałe przy pięcioletniego walce z występkiem i zbrodnią?... Zapewne... Ale rzecz dziwna, serce sławnego Kalchasa nie było radośnym wzruszeniem, gdy uświadomił sobie wspaniałość swego sukcesu. Nie rozpięła mu piersi słuszną i uzasadnioną dumą. Przeciwnie... Główny Inspektor „Bezpieczeństwa Publicznego” w paryskiej prefekturze policji odszukał gdzieś na dnie siebie uczucie dziwnego zawodu. I jakby żalu, że ten fantastyczny dramata, którego był głównym aktorem przecięcia w najbardziej wstrząsającym miejscu natrętna i prozaiczna kurtyna.

— Więc to prawda? — zadawał sobie ciągle to samo pytanie — Więc tajemniczy zbrodniarz zabójca śpiewaczki Goldoni i akrobata Silvas nie żyje?! Więc nie żyje ten groźny, niemal legendarny przestępca, który spędzał sen z oczu policji wszystkich

mocarstw świata, który wodził za nos olbrzymią armję agentów, który wymykał się ze wszystkich sieci, który wbrew wszystkim przeszkodom dążył nieustępliwie do swego zbrodniczego celu, nieuchwytny, niepoznawalny i nieodgadniony, wylaniający się z mgły swych tajemnic po to tylko, by śmierć obwieścić ofiarom jak przeznaczenie posępne i niełitościwe?!

Pamiętał Kalchas tę doniosłą chwilę, gdy na balu w ambasadzie włoskiej zdecydował się rzucić rękawicę temu dziwnemu, niemal mistycznemu wrogowi ludzkości, którego potęgi wówczas nawet nie przeczuwał, z którego szatańskich mocy nie zławał: sobie nawet sprawy. Dufny we własne siły, w potęgę swego rozumu, który rozgrzał nieraz zagadki najbardziej tajemniczych zbrodni przypuszczał wówczas, że w ciągu kilku tygodni unieszkodliwi mordercę i stanie wprost jego zbrodniczym groźbom i planom. Przyrzekł to nawet ambasadorowi, który nazajutrz przysłał mu w podarunku wysadzany brylantami zegarek. Przedwcześnie...

Po raz pierwszy Kalchas, sławny Kalchas odkrywca zbrodni, skradzione go na balu w Elizejskim pałacu pogromca groźnego spisku „Przyjaciół Śmierci”, owego tajnego związku, który zagrażał istnieniu całej ludzkości, bohater tyłu, tyłu innych najgroźniejszych afer, jakie się przewinęły

przez salę sądową w ostatnich kilkunastu latach, po raz pierwszy Kalchas nie wywiązał się z danego słowa. Egzotyczny zbrodniarz okazał się godnym partnerem...

Cała straszliwa z nim walka stoisz przed oczyma Kalchasa jak żywa... Zbrodniarz wymyka się z najsprytniej zastawianych pułapek, uprzedza najszybsze myśli policji, z błyskawiczną szybkością przetrzuca się z miejsca na miejsca, niby zając tropiony przez stórę ogarów, nieledwie dwoi się i troj w oczach, wylania się jak duch, tam gdzie go nikt nie przeczuwa, niknie, jak zjawia, niemal z rąk policyjnych agentów. A przytem nie cofa się, nie ustępuje. Atakuje raczej. Jak sęp złowrózby kraży ciągle w pobliżu upatrzonych ofiar, niewidzialny, wyczuwalny raczej. A potem pierwsza kłeska Kalchasa... Ten cichy, bezszelestny strażnik, który trafia Blanę Goldoni... I to właśnie w chwili, w tej samej niemal godzinie, gdy Kalchas z rewolwerem w ręku wkroczył na czele agentów do Hotelu pod Koroną w Madrycie, gdzie według raportu zaufanych ludzi, miał się ukrywać Groźny Nieznajomy. A potem ten lekko ironiczny list z ambasady włoskiej, wyrażający współczucie... Jeszcze dziś na wspomnienie tej hańby czuje Kalchas palący rumieniec wstydu.

I dalej przebiega myślą te wszystkie bezsenne noce, spędzone tu w tym pokoju, z słuchawkami radiofonu na

uszach, czy tubą telefonu w ręce... Tu stąd poruszał całą armję detektywów, czekających na jego skinienie. Wszędzie porostawiał swych ludzi... Opasał nimi wszystkie części globu. Wszystkie państwa zadeklarowały mu pomoc...

Ale zbrodniarz znikł jak kamień w wodzie... Uciekł, przyczał się... Przez trzy miesiące nie dał znaku życia... I znów wylonił się na jedną chwilę, by tu w Paryżu, pod jego bokiem posłać cichą śmiercionośną kulę akrobacie z cyrku Medrano... Nawet na kilka godzin przed morderczym czynem uprzedził go cynicznie, odważnie o swoim pobycie w stolicy. I znów zdołał ująć mu z ręki, niemal że mu przeciekl przez palce. Po raz pierwszy wtedy ugiał się Kalchas i zwątpił we własne siły.

Tak, tak, pamięta dobrze ten moment...

Po raz pierwszy wtedy ogarnęła go straszliwa świadomość, że w tym pojedynku gotów przegrać, jeśli nie zwycięży, to przynajmniej całą swą świetną karierę. Po raz pierwszy urosł mu wtedy w potężny zbrodniarz z Dalekiego Wschodu do nadnaturalnych, mistycznych rozmiarów... I już nie śmiał się tak lekko, jak dawniej, gdy nazajutrz czytał poranne dzienniki piszące o tajemniczym zardęce, o „niesamowitem zabarwieniu sprawy”, o „dziwnych, niezbadanych mocach”.

(Ciąg dalszy nastąpi)

wyrzeczenia się siebie, ukochanych, czy nawet życia... To też właśnie jego „Konrad Wallenrod” rozpłomienia umysły i dusze, porusza najtwardszych i jest bezwarunkowo literacko romantycznym podłożem „nocy listopadowej”.

A inne przyczyny wybuchu rewolucyjno-powstańczego?

Przedewszystkiem sam Aleksander Znakomicie to ujmuje gen. Prądziński w słowach: „Aleksander, tworząc Królestwo z Konstytucją, ten niedojrzały wyrostek jego długich filantropijnych zamysłów względem Polski — założył węgielny kamień do nowego powstania i uczynił je nieodzownym”.

A gdy wreszcie umarł ów „najchytrzejszy z Greków”, ów „koronowany Hamlet” — nie lepiej, ale gorzej poszły rzeczy za jego następcy Mikolaja I.

Bunt szlachetnych idealistów „dekabrystów” w samej Rosji, nieludzkostłumiony, dawał przedsmak rządów

tego barbarzyńcy, nie mającego w sobie nic z kultury i obejścia się brata. Ani koronacja w Warszawie, ani przysięga „ze łzami w oczach” na Konstytucję, ani łaskawość dla wojska, ani schlebianie pamięci Sobieskiego — nie mogło już zmniejszyć wstrętu narodu do owego tak dziwnego związku z Rosją!

Wyropienie „Towarzystwa Patrjotycznego”, głośny proces jego kierowników, skazanie przeczystego ofiarnika Sprawy Polskiej Łukasińskiego na więzienie, w którym miał przeżyć ten męczennik lat... 40 — dokonało reszty...

Naród w najlepszej swej części nie chciał dłużej trwać w tem niejasnym położeniu, nie chciał związku z Rosją, z jej podejrzaną i plugawą dynastją, z jej mongolskim systemem rządów, z jej przeszłością, teraźniejszością i z niepewną, a tak w sto lat później przerażającą, przyszłością...

Czekał już tylko naród na sposobność, by uderzyć „w czynów stał”...

Z KRAJU.

Pomnik odrodzenia Polski. Dnia 28 bm. odbyła się w Parczewie, powiatu włodawskiego uroczystość odsłonięcia pomnika ku czci Odrodzenia Polski. Pomnik ten został wybudowany z inicjatywy magistratu miasta Parczewa dzięki składkom mieszkańców tego miasta.

Śląskie seminarjum duchowne. W niedzielę, dnia 28 bm. w południe odbyło się poświęcenie kamienia węgielnego pod śląskie seminarjum duchowne w Krakowie, na miejscu budowy przy Aleji Mickiewicza, obok szkoły przemysłowej. Aktu poświęcenia dokonał ks. metropolita Sapieha w asyście biskupa śląskiego Lisieckiego i w obecności przedstawicieli władz.

Krewny sławego bandyty Zielińskiego rabuje w biały dzień. W Warszawie jakiś dwaj nieznani napadli na ulicy Bielańskiej inwalidę Grzegorzewskiego i obezwładniwszy go zrabowali mu 50 złotych gotówki i srebrny zegarek. Na szczęście, ktoś z przechodniów, widząc zuchwały rabunek, zawiadomił najbliższego posterunkowego, który jednego ze sprawców zatrzymał i odprowadził do komisariatu. Tam okazało się, że jest to Stanisław Zieliński z Grodziska Mazowieckiego, kuzyn zastrzelonego bandyty Wiktora Zielińskiego.

Tajemniczy dramat w hotelu „Bristol” w Warszawie. Dnia 27 bm. we wczesnych godzinach rannych rozegrał się w hotelu „Bristol” w Warszawie tajemniczy dramat, którego szczegóły są następujące: Do pokoju nr. 229, zajmowanego przez obywatela ziemskiego p. Wacława S., około 9 rano przyszedł wymieniony ziemianin w towarzystwie elegancko ubranej kobiety. 15 minut potem z numeru tego rozległ się dzwonek. Gdy nadbiegł kelner, p. S. stał na progu i oświadczył kelnerowi, że w tej chwili zastrzeliła się owa kobieta. Rzeczywiście na podłodze w progu leżała dama, trzymając w dłoni rewolwer. Lekarz stwierdził śmierć wskutek rany postrzałowej w prawą skroń. Ziemianin badany przez policję oświadczył, że minionej nocy udał się w większym towarzystwie do „Oazy”, a następnie do „Royalu”. Wychodząc z tego ostatniego lokalu o 5 rano spotkał tancerkę z tego dancingu Michalinę Krzyżanowską i w jej towarzystwie udał się do hotelu. Przybywszy do hotelu, wyjął z tylnej kieszeni rewolwer i położył go na szafce. Krzyżanowska, korzystając z chwilowej nieuwagi S., skierowała broń ku sobie i zastrzeliła się. Sprawa zajął się sędzia śledczy.

Nadużyła pana wójta. Władzę policyjną ustaliły, że wójt gminy Krasnowo pow. suwalskiego, dopuszczał się nadużyć przy zwalnianiu poborowych od wojska przez fałszowanie dokumentów o stanie rodzinnym i majątkowym poborowych.

Kradzież w aptekach wojskowych. Z Wilna donoszą, że tamtejsze władze wojskowe wpadły na trop szajki zajmującej się kradzieżami lekarstw z aptek wojskowych oraz podrabianiem dokumentów. Na czele tej szajki stał sierżant Kurzański. Został on aresztowany podobnie jak kilku pisarzy wojskowych. Banda skradła między innymi 2 i pół tysiąca proszków „Piramidonu”.

Wielki pożar w Bonarkach pod Krakowem. W Bonarkach pod Krakowem stanęły w płomieniach wielkie cementownie „Liban”. Jest to jedna z najstarszych i największych cementowni o piecach rotacyjnych. Zatrudnia przeszło 500 robotników. W płomieniach stanęły wszystkie budynki fabryczne i zabudowania, w których mieszkała robotnicy.

Kurnatowski’ zasłada w Berlinie do nisania pamiętników. Były urzędnik urzędu śledczego, p. Kurnatowski bawił przez kilka dni w Berlinie, gdzie spotkał jednego ze swych znajomych, któremu się zwierzył ze swych przeżyć. Otóż oświadczył, że musiał wyjechać z Warszawy, jest zupełnie niewinny, ale wie, że byłby aresztowany. Dla dobrego imienia swego wyjechał, by uniknąć skandalu. P. Kurnatowski opowiadał, że wyjechał z Warszawy samochodem do Gdańska i miał dla siebie faktycznie paszport służbowy. Z Berlina zamierzał udać się do Włoch, gdzie ma rodzinę. Pod koniec rozmowy opowiadał p. Kurnatowski swemu znajomemu, że od maja wiele się zmieniło, wzięli się do urzędu śledczego bardzo ostro, ale bo tam działa się wiele ciekawych rzeczy. Na ten temat ma on wiele do opowiadania i to wszystko znajdzie miejsce w pamiętnikach, które zamierza ogłosić.

Warta podchorążych przed Belwederem w mundurach z r. 1831.

W poniedziałek ub. przybył z Ostrowa do Warszawy pluton podchorążych złożony z 27 żołnierzy, pod dowództwem por. Kwiecińskiego. Z dworca podchorążowie ruszyli do miasta przybrani w historyczne mundury. Marszruta prowadziła ulicami Krakowskim Przedmieściem Nowym Światem, Aljami do Agrykoli pod historyczną podchorążówkę, gdzie objęli oni władzę honorową w dn. 15 listopada.

Skutki niewczesnych umów.

Z Łodzi donoszą: Wobec podrożenia prądu elektrycznego i długich wieczorów w obecnej porze, cały szereg mieszkańców naszego miasta z pośród urzędników oraz robotników stara się jak najmniej korzystać z prądu elektrycznego, zastępując go lampami naftowymi. Wielu mieszkańców zaprzestało całkowicie korzystać ze światła elektrycznego, z którego nie jest w stanie użytkować ludność pracująca.

Jest to przestroga dla Bydgoszczy, aby przy zawieraniu przewidzianych umów, miasto było ostrożne.

Na tropie morderców proboszcza. Z Krosna donoszą: Śledztwo prowadzone przez policję i agentów śledczych w sprawie zamordowania ks. Niewodowskiego we Wrocance, niebawem zostanie uwieńczone pomyślnym rezultatem. Policji znane są już nazwiska bandytów, którzy w najbliższych dniach znajdują się w rękach sprawiedliwości.

Jak się bawi żona wojewody?

Donoszą z Kowla:

W dniu 20 bm. żona wojewody wołyńskiego Mecha wraz z córką wyjechały wagonem salonowym do Kowla. Jako adjutant paniom był dodany p. Kluczyński, osobisty sekretarz wojewody wołyńskiego. Cel podróży był nadzwyczaj ważny, bo zabawa w Resursie Obywatelskiej w Kowlu. Na wspomnianą zabawę przybył także i pan wojewoda, lecz samochodem. Po krótkim pobycie w Kowlu i widocznym zorientowaniu się, że najwyższemu przedstawicielowi rządu na Wołyniu w osobie wojewody nie przystoi bywać na zabawach, zorganizowanych niewiadomo przez kogo i w jakim celu, rychło Kowel opuścił, panie jednak pozostały, a wagon salonowy czekał na nie na stacji i był dla nich mieszkiem.

Czy na tego rodzaju wycieczki używa się mienia państwowego? Wagonów salonowych? I to ma być oszczędność? A gdzie przyzwoitość i takt?

Karambol tramwajowy Łódź — Aleksandrów.

25 pasażerów rannych.

Z Łodzi donoszą: W pobliżu szpitala „Kochanówek” nastąpiło zderzenie dwóch tramwajów podjazdowych podążających do Łodzi i Aleksandrowa. Wskutek gęstej mgły obaj motorniczy tramwajów nie byli w stanie zorientować się w sytuacji, wobec czego nastąpiło zderzenie, które spowodowało wykoślenie obu tramwajów. Wskutek silnego wstrząśnienia i rozbicia szyb, 25 pasażerów zostało

Handel niewolnikami w Gdańsku.

Komunistyczny poseł do sejmu gdańskiego Laschewski poparty przez swych kolegów frakcyjnych stawil w sejmie gdańskim następujący wniosek.

Sejm gdański raczy uchwalić:

- Popierany przez senat gdański i jego władze nowoczesny handel niewolnikami i to gdańskimi obywatelami winien natychmiast być powstrzymany, a także agentom pośrednikom być zakazany;
- Wywiezieni zagranicę gdańscy obywatele chcący wrócić do Wolnego Miasta winni być sprowadzeni na koszt Wolnego Miasta, a szkody poniesione należy im wynagrodzić.

Dla przeprowadzenia niniejszego wniosku wybrać należy komisję z 3 członków składającą się z 2 przedstawicieli powszechnego niemieckiego związku zawodowego w Gdańsku oraz jednego urzędnika gdańskiego Urzędu emigracyjnego.

Wniosek ten komunistów odnosi się do masowych transportów emigrantów organizowanych przez władze gdańskie do Argentyny i Kanady. Wniosek ten dowodzi, że liczni emigranci gdańscy zamierzają napotkać w obczyźnie na niekorzystne warunki życiowe i nędzę wrócić znowu na teren Wolnego Miasta.

Pociąg najechał całą siłą pary na chłopską furę.

Miasto Sambor wstrząśnięte jest straszliwą katastrofą ubiegłego tygodnia.

Pociąg szkolny, idący od strony Dorożowa do Sambora najechał na wóz chłopski, którym jechał Florjan Sztokajło Tuluk, 27-letni gospodarz z Kulczyc w towarzystwie 45-letniej Julji Tuluk oraz 12-letniego Dmytra Kulczyckiego Tuluka. Parowóz pociągu idącego z dość znaczną szybkością, uderzył z olbrzymią siłą w wóz, rozbijając go na miejscu, rwąc konie w strzępy, a zarazem czyniąc z ludzi jadących krwawą miazgę. Florjan Sztokajło Tuluk poniósł śmierć na miejscu skutkiem rozbicia czaszki i odcięcia nogi. Podobnie też na miejscu zginęła Julja Tuluk, której odcięły koła parowozu głowę i nogi.

zadając ponadto obu zabitym szereg ciężkich innych obrażeń. Prawdziwym cudem ocalał jedynie 12-letni Dmytro, który rzucony siłą uderzenia pociągu odleciał na bok plantu i doznał jedynie silnego wstrząsu.

Wypadek powyższy nastąpił — o ile to zdołało stwierdzić początkowe śledztwo — z winy budnika Szczęsnego, który zbyt późno zamknął rampy kolejowe, dzięki czemu znalazła się na torze owa nieszczęsna chłopska fura. Nieszczęście zdarzyło się około budki kolejowej nr. 25 i wywołało wrażenie wśród publiczności samborskiej tem większe, że jest to już trzeci wypadek tego rodzaju, który zdarzył się w Samborze, względnie tego najbliższej okolicy w tym roku. Budnika Szczęsnego aresztowano.

Desperacki czyn maszynisty kolejowego.

Utopił się w rezerwoarze wodnym.

Z Krosna donoszą: W mieście naszym wywarła wielkie wrażenie wiadomość o strasznym samobójstwie. Które popełnił cieszący się dużym poważaniem wśród swoich kolegów maszynista kolejowy Jan Major. Przed dwoma miesiącami Major ze względów zdrowotnych otrzymał urlop i od tej chwili nie pełnił już swych funkcji. W ub. piątek rano

wszedł on do budynku kolejowego, gdzie się mieści wielki rezerwoar wodny o pojemności 30 m³ i zamknawszy za sobą drzwi skoczył do wody i utonął. Jak wykazały przeprowadzone następnie dochodzenia, Major od dłuższego czasu był nerwowo chory i stan ten był powodem jego rozpaczliwego kroku.

Dr. Alfred Brandowski.

O przebudowę Rzeczypospolitej.

XVI.

Śląsk obawiał się warszawskiego centralizmu. — O granicach województw winny decydować skarby ziemi. — Województwo śląskie tworem niekompletnym. — Będziński paster nie wystarczy. — Wszystkie rewiry węglowe powinny wejść w skład Śląska.

Pisać w roku 1920 o statucie śląskim było tem ryzykowniej wobec faktu, że ówczesne ustawodawstwo polskie nie rzuciło nawet jeszcze zarysu powszechnego samorządu wojewódzkiego w całym kraju. Dotychczas ustawa programowa okazała się dopiero w jesieni 1922, a ostateczne szczegóły sa w tej chwili jeszcze w opracowaniu. Brakło więc porównawczego materiału, iak daleko wybiega autonomia śląska po za ramy powszechnego samorządu wszystkich innych województw polskich. Mimo tego zakwestjonowałem **prawna, przedewszystkiem jednak terytorjalna konstrukcja** wykluwającego się dopiero województwa śląskiego.

Szeroka odrebność polityczna i ekonomiczna Śląska miała go chronić przed warszawskim centralizmem, nie chcę dodawać nieładem. Byłem zdania, że Śląsk nawet na ścieśnionych prawach reszty województw obroni się przed zbyt wybujałym państwowym centralizmem. A obroni dom nulać gospodarza swoją rolą i doskonala polityczna postawa ludności. I będzie w dodatku najdzielniejszym kombatantem innych województw w zwalczaniu zbyt daleko posuniętego i przez to właśnie szkodliwego, nieuporządkowanego w państwowym domu warszawskiego centralizmu. Ale związek, wypływający z opracowanego statutu pomiędzy Śląskiem a państwem polskim, uważałem za zbyt luźny, a przez to dla przyszłości naszej szkodliwy. Nerw spraw prawnych, politycznych i wielu gospodarczych musi być jeden i ześrodkowywać się w stolicy. Wtedy dopiero może ona promieniować na państwową całość, czerpiąc na odwrót ze wszystkich jej części ciepło i światło. Na mocy statutu traciła Warszawa niejedno zwierzchnie prawo, ale i Śląsk tracił dużo przedewszystkiem zaś faktyczny

wpływ na całokształt spraw państwa polskiego, od którego potęgi i pomyślności zależa i jego losy.

Tyle co do prawnej konstrukcji województwa śląskiego, którą poddawałem nietyle krytyce, co dyskusji, sam nie wolny od wątpliwości, powstających zawsze przy ścieraniu się prądów centralizacji i decentralizacji, względnie autonomii. Natomiast konstrukcja terytorjalna województwa śląskiego nie budziła we mnie najmniejszych wahań. Uważałem ją wręcz za fatalną. Projektodawca tworzył województwo śląskie wyłącznie z ziem cieszyńskich i górnośląskich. Jekgdyby od czasów rozbiorów Polski nie się w świecie nie zmieniło, jakgdyby kolisko dziejów, unurzane w krwi i pogorzeli Wielkiej Wojny, obracało się dawnym ruchem. Jakgdyby po gigantycznym wyścigu oręza świata nie nastąpił równy mu wyścig gospodarczy, mający dźwignąć z ruin skrwawione państwa Europy. Wobec świtających zadań nie wolno było odbudowywać wewnętrznej Polski w dawne, historyczne szachownice, najmniej już uświęcać własnym ustawodawstwem zaburzonych słupów, obalonych huraganem wojny. Należało przystosować odzyskaną Polskę do zmienionych warunków i przygotować ją przez racjonalny administracyjny podział do spełnienia wielkiego zadania odrodzenia.

Ponieważ szło przede wszystkim o gospodarcze siły kraju, należało, o ile możliwości, według ich naturalnych złóż podzielić Polskę na poszczególne województwa. W ten sposób znalazłyby bogactwa przyrody administracyjne swoje ogniska. W nich połączyć mogło państwo rękę ze społeczeństwem. I zespolić najpewniej części z całością. Warszawski cyrkiel, opisujący granice śląskiego województwa, zatrzymał się

u bram historycznej nazwy, a nie sięgnął w głąb ziemi, a przez to i sprawy. Nie objął wszystkich granicznych węglowych pól Polski. Miał scalić je w jedno administracyjne ciało, rozbił je na trzy prawne atomy. I to właśnie wytknąłem nieublaganie szablonowemu projektowi, żądając wcielenia do województwa śląskiego także Dabrowy i Sosnowca, Oświęcimia i Chrzanowa. Szło mi o to, by wszystkie zagłębia węglowe, katowickie i karwińskie, dabrowskie i chrzanowskie, stanowiły **prawno-państwową jedność**, by je-

den rząd i sejm wojewódzki miał straż i pieczęć nad częścią Polski, złączoną z sobą, mimo różnych wojewódzskich pióropuszy, wieczniewładna przyrodą. Rewir karwiński przypadł Czechom, ale trzy inne pozostały przy Polsce. Wracam dziś do dawnej myśli, by złączyć je w jedno województwo. Już kiełkuje plan wzmocnienia polskości Śląska przez przyłączenie doń Będzina. Nie zatrzymujemy się w połowie drogi. Przyłączmy wszystkie węglowe powiaty do Śląska, a przez to przyłączmy go najpewniej do Polski.

Kongres P. S. L. Piasta w Krakowie.

Pos. Witos i Dębski referują. — Również Stronnictwo Chłopskie obradowało.

Do zakłócenia spokoju nie doszło.

Dnia 28 listopada br. rozpoczął się w Krakowie nadzwyczajny kongres P. S. L. Piasta. O godz. 8 rano odbyło się uroczyste nabożeństwo w kościele OO. Karmelitów na Piaskach przy udziale około tysiąca osób. Po nabożeństwie uformował się pochód, który wyruszył do gmachu „Sokoła”, gdzie wkrótce zebrała się rzesza ludu, licząca około 3000 osób. Obrady plenarne rozpoczęły się o godz. 11-tej powitaniem zebranych przez posła Witos, poczem zagał zebranie prezes honorowy sen. Średniawski, przedstawiając w krótkich słowach historię stronnictwa P. S. L. Piast i jego państwowo-twórczą działalność w niepodległej Polsce. W obradach wzięła udział delegacja czechosłowacka złożona z posła Braneckiego oraz p. Meckira sekretarza międzynarodowego biura agrarnego w Pradze. Po odczytaniu telegramów gratulacyjnych z Pragi i Estonii oraz całego szeregu organizacji powiatowych, zabrał głos poseł Witos, który wygłosił referat polityczny o sytuacji państwa i włościan. W referacie poseł Witos zaznaczył, że głównym zadaniem P. S. L. Piast jest i będzie w dalszym ciągu:

- 1) utrzymanie i obrona całości i niepodległości naszego państwa,
- 2) utrzymanie i zdecydowana obrona obecnego ustroju państwowego,
- 3) dążenie do przeprowadzenia reformy rolnej,
- 4) obrona interesów włościanstwa polskiego pod każdym względem,
- 5) obrona parlamentaryzmu przy jednoczesnym jego reformowaniu,
- 6) utrzymanie praworządności jako podstawy naszego życia państwowego i obywatelskiego.

tejskiego. P. S. L. sprzeciwia się kategorycznie wszelkim próbom, naruszającym jednolitość państwową bez względu na to, od kogo by one pochodziły i w jakim stopniu usiłowałyby rozluźnić spójność państwa.

Mówiąc o sprawie parlamentaryzmu w Polsce, mówca nie broni obecnego Sejmu, a broni jedynie zasady i istoty parlamentaryzmu. Przechodząc do sprawy monarchizmu, mówca zaznaczył, że stronnictwo jego wypowiada się przeciwko tej idei. Wkońcu mówca omówił cele obecnego zjazdu, którego zadaniem jest rewizja programu stronnictwa P. S. L. w kierunku organizacji naszego ustroju państwowego na zdrowych i trwałych podstawach.

Następnie przemawiał przedstawiciel stronnictwa agrarnego sejmku czechosłowackiego pos. Branecki, oraz p. Meckir sekretarz międzynarodowego biura agrarnego w Pradze, zapewniając zebranych o sympatiach bratniego narodu czechosłowackiego.

Zkończy przemawiali przedstawiciel młodzieży akademickiej P. S. L. Dalarowski i kapitan Spychowski przedstawiciel osadnictwa kresowego, poczem zabrał głos wiceprezes pos. Dębski, który wygłosił referat na temat zagranicznej polityki państwa. Charakteryzując stosunki powojenne naszych głównych sąsiadów, t. j. Niemiec i Rosji, mówca podkreślił wzrost prestiżu Niemiec na zewnątrz i racjonalistyczny kierunek komunizmu rosyjskiego. Przechodząc do zbliżenia francusko-niemieckiego, poseł Dębski podkreślił, że może ono mieć trwałe znaczenie jedynie wtedy, jeżeli będzie oparte na poszanowaniu wszystkich traktatów i wszystkich granic oraz praw wszystkich naro-

Z aktualnych spraw szkolnych.

Sprawa reorganizacji szkolnictwa. — Komisja reorganizacji szkolnictwa przy ministerstwie oświaty. — Wychowawcze i naukowe zadanie szkoły. — Nauka religii. — Szkoła jednolita i związanie szkoły powszechnej z gimnazjum. — Potrzeba rewizji zasad szkoły jednolitej. — Nauka żywych języków obcych i jej znaczenie. Szkoła wydziałowa. — Uprawnienia szkół zawodowych.

I.

Już od dłuższego czasu słyszy się różne utyskiwania na niedomagania w naszym szkolnictwie. Niema prawie zjazdu jakiegokolwiek organizacji nauczycielskiej, żeby nie uchwalono w tej materii całego szeregu rezolucyj i postulatów.

Nie chcę tu poruszać sprawy szkoły tzw. mniejszości narodowych, bo w tej kwestii zbyt wielką rolę gra polityka i wyrachowanie. Jednak nasze szkolnictwo narodowe, jeśli ma spełnić wielkie zadanie w wychowaniu i wykształceniu przyszłych pokoleń i obywateli, musi doznać należytej opieki ze strony miarodajnych czynników.

To też z wielkim uznaniem powitać należy powołanie przez obecnego kierownika Ministerstwa Oświaty, profesora Bartla osobnej komisji, która ma przygotować projekt ustroju szkolnictwa wogóle. Jest to kwestia pierwszorzędnej znaczenia i nie powinna ująć uwagi ogółu.

wszak zbyt śmiało i radykalnie rozporządzenia b. min. St. Grabskiego wprowadziły dużo rozgardjaszu i zamieszania. Nie zapomnieliśmy jeszcze o różnych, bardzo przykrych wypadkach w niektórych szkołach zawodowych na tle uprawnień ich absolwentów. Raz poraz słyszymy o tragicznych wypadkach w szkołach — nie zatarła się jeszcze w naszej pamięci krwawa matura wileńska. Nie przebrzmiały jeszcze echa procesu toruńskiego. Zastrasza nas ogromne zdziczenie i zdegenerowanie młodzieży. Czyż nie wstrząsnęła nami do głębi kainowa zbrodnia, która przez dwa dni trzymała w bolesnym napięciu uwagę naszego grodu?

Stąd też komisja owa powinna wziąć pod uwagę zarówno dydaktyczne i organizacyjne, jak i pedagogiczne zadanie naszej szkoły. Najpotężniejszym czynnikiem pedagogicznym jest religia. W programach musi nauka religii znaleźć należyte uwzględnienie. Szkoła bieżąca powinna raz na zawsze być skreślona i pogrzebana.

W doborze materiału, książek i lektury powinno się uwzględnić rzeczy pouczające i budujące — usunąć należy to, co tylko podnieca fantazję i nerwy i tak już rozklekotane.

Należy pomyśleć o tem, by zabezpieczyć młodzież od wpływu niezdrowych filmów. Same zakazy nie wystarczą. Kino, dobrze prowadzone, może stać się ważnym czynnikiem kształcącym i budującym.

Stanowczą walkę wytoczyć trzeba wszelkiej bladej i powierzchowności — rzeczą wykoszlawiającą w naj-

piękniejszym okresie i wyjałowiającym serce i umysł.

Praca, dobrze zorganizowana, choć ciężka, zaskodzić nie może. Mniej mówić o nieróbstwie — więcej o pracy i obowiązkowości, a pomyśleć zawczasu o odpowiednim wychowaniu fizycznym, jako należytej przeciwwadze wycieńczającej pracy umysłowej.

Znaczenia i roli nauczyciela dotychczas stanowczo się nie docenia. Nasz ustrój włącza nauczycieli w pewne szufladki urzędnicze — a przecież rola nauczyciela bodaj ważniejsza i donioślejsza jest od roli sędziego. Sędzia czuwa nad wymiarem sprawiedliwości — nad ciepłotą i okiełznaniem zła — nauczyciel nie tylko przyczyna dziczki wybujałości natury ludzkiej w najwrażliwszym i najniebezpieczniejszym okresie życia, ale rozwija te dobre zalety i zaszczepia te same skarby, którymi żyją i kwitną ludzie i narody.

Takie pojęcie wskazuje na to, że i stan nauczycielski powinien być w pewnym stopniu niezależny. Wszelkie pomysły podporządkowania szkoły władzom administracyjnym, albo wprowadzenia znacznej ingerencji na sprawy szkolne wojewodów i starostów mogą tylko wypaczyć, albo osłabić działania wychowawcze szkoły. Sprawa oświaty i wychowania narodowego wymaga specjalnego przygotowania i wyrobienia, czego mieć nie potrzebuje choćby najlepszy wojewoda, czy starosta. **Stąd niezależność i odrebność władz i organizacji szkolnych może jedynie zapewnić szkole polskiej należyty rozwój i odpowiednią funkcjonowanie.**

Pomijam sprawę, jak wielki wpływ na owocność pracy nauczyciela ma odpowiednie zabezpieczenie jego bytu materialnego. Odnosi się to do wszystkich urzędników wogóle, ale niesłychanie ważniejszą rolę odgrywa w pracy nauczycielskiej nad urabianiem dusz i ludzi. Niestety! W ustawach sanacyjnych nawet w porównaniu z innymi urzędnikami potraktowano nauczycielstwo wprost po macoszemu. Ołyszmy wkrótce nie musieli zbierać smutnych owoców tego lekceważenia! Zło może nie długo kazać na siebie czekać.

Pomyśleć trzeba o lepszym pedagogicznym i metodycznym przygotowaniu nauczycieli, zwłaszcza szkół średnich. Pod tym względem robi się stanowczo za mało. Wielu przez całe życie popełnia szereg błędów, bo skąd się ma tego nauczyć? Wielu własną pracą zdobędzie sobie pewne formy i metody, mniej lub więcej odpowiednie; ale ileż błędów, niewłaściwości i nietaktów się popełni, nim co nastąpi?

A przecież to wszystko działa na wrażliwe umysły i podatne serca, czy jest dobre, czy złe! Zbyt kosztowna taka nauka, zbyt drogie doświadczenie na żywym organizmie duszy ludzkiej!

Karne i zdrowo myślące nauczycielstwo i karna oraz dobrze wychowana młodzież — oto postulat sine qua non istnienia, rozwoju, dobrobytu i potęgi państwa, jak niemieńskie społeczeństwa. Tą bronią walczymy lepiej i skuteczniej wszelkie dążności wywrotowe, niż sądami i kadaniami.

(Ciąg dalszy nastąpi)

dów. Odnosnie do pogłosek o zamiarach zaczepnych Polski względem Rosji sowieckiej, mówca zaznaczył, że pogłoski te są bezpodstawne. Następnie mówca podniósł ostatnie sukcesy zagranicznej polityki polskiej, t. j. uregulowanie stosunków z Czechosłowacją i Jugosławiją, uregulowanie stosunków z północą i sojusze z Francją i Rumunją.

Po referatach pp. Witosa i Dębskiego, zebrani udali się o godz. 13.40 przy udziale orkiestr i ze sztandarami na Wawel, gdzie u stóp pomnika Kościuszki złożyli wieniec, przyczem wygłosili przemówienia okolicznościowe p. Witosa i były wicemarszałek Sejmu p. Maj imieniem właściciastwa, oraz rektor Marchlewski imieniem inteligencji.

O godz. 5-tej po południu rozpoczęły się obrady w komisjach wybranych dnia poprzedniego. — Wieczorem odbyło się uroczyste przedstawienie w teatrze, następnie zaś przyjęcie na 300 osób w sali Starego Teatru.

Równocześnie z odbywającym się kongresem Piasta, zebrało się na Placu Szczepańskim do tysiąca włościan z Krakowa i okolicy, do których przemawiali posłowie: Stapiński, Pluta, Pawłowski i Socha, podnosząc zasługi Marszałka Piłsudskiego dla odbudowy państwa polskiego, oraz atakując stronnictwo Piast i jego przywódców, a zwłaszcza Witosa i Kiernika.

We wczesnych godzinach popołudniowych udali się zebrani na Wawel, niosąc transparenty z napisami: Niech żyje Prezydent Rzplitej Mościcki! — Niech żyje Marszałek Piłsudski! — Precz z Witosem! — Chcemy ziemi dla ludu! — Przemawiali posłowie Bryl i Pawłowski. Z Wawelu zebrani udali się na rynek, gdzie obok płyty Kościuszki pos. Stapiński odczytał rezolucję. Po odczytaniu rezolucji większość zgromadzonych, będących z poza Krakowa, udała się na dworzec, luźne zaś grupki starały się wywołać konflikt z pochodem Piasta, jednak dzięki celowemu zarządzeniom i stanowczej postawie Policji Państwowej, nigdzie nie doszło do zakłócenia spokoju i porządku publicznego.

Dwanaście nowych rozporządzeń Prezydenta.

Warszawa, 29. 11. (AW.) Przybył do sejmu radca prawny prezydium rady ministrów dr Pięta i złożył 12 rozporządzeń p. prezydenta Rzplitej, wydanych na zasadzie art. 44 Konstytucji w czasie od 24 września do ostatniej chwili. Wśród wniesionych dekretów znajduje się również dekret o karach prasowych.

Miasta żądają zwrotu pieniędzy pobranych przez rząd na odbudowę.

Poszczególne miasta podjęły inicjatywę w kierunku odzyskania od rządu tych kwot, które tytułem specjalnego podatku wpływały do kasy rządowej na cele rozbudowy miast.

Tytułem tego podatku Warszawa zapłaciła dotychczas 20 milj. zł. natomiast na cele rozbudowy otrzymała zaledwie 2 miliony zł.

Podobny stosunek istnieje również i w innych miastach. Miasta te czując się tem dotknięte, domagają się, by same mogły tym podatkiem administrować.

Utworzenie powiatu morskiego.

„Dziennik Ustaw“ z dnia 27 bm. przynosi rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej w sprawie utworzenia powiatu morskiego w Gdyni. Granice tego powiatu określi Rada Ministrów na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych. Rozporządzenie to wchodzi w życie 30 dni po ogłoszeniu tego dekretu.

Faszyści poznafscy zamawiają czarne koszule.

Związek faszystów polskich w Poznaniu ujawnia od dłuższego czasu wielką stosunkowo ruchliwość. Niedawno rozdano tysiące ulotek propagandowych z deklaracjami zgłoszonymi, a obecnie, jak donosi prasa, związek faszystów zamówił w jednym z zakładów odzieżowych większą ilość czarnych koszul.

Komuniści na ławie oskarżonych.

Organizacja „Jacejek“ na Pomorzu. — Bibuła komunistyczna. — Przygotowanie do przewrotu. — Ciężkie kary więzienne.

Grudziądz, 28 listopada.

Dnia 26 i 27 bm. toczyła się przed tutejszą Izbą karną rozprawa przeciw jedenastu komunistom. Rozprawie przewodniczył dyr. sądu Łacheci, oskarżenie wnosili prokurator Majzel. Świadców powołano 19.

Oskarżeni z przybyłym swego czasu z Wittenburgu w Saksonji Maksymilianem Gołębiewskim i Halabowskim na czele, są to robotnicy i rękodzielnicy, zamieszkali przeważnie w Grudziądzu. Trzech z nich, tj. Niklas Jan, Reinhold Henryk i Hering Rudolf, zamieszkują w Kartuzach, Brodnicy i Toruniu. Oskarżeni pochodzą częściowo z Pomorza, w części z b. Kongresówki i dzieła się na bezwyznaniowców, katolików i ewangelików, są to ludzie przeważnie bardzo młodzi.

Gołębiewskiego i Halabowskiego broni w Warszawie przybyły adwokat Honigwill; resztę oskarżonych broni adwokaci dr. Pehr i dr. Kalicki, z urzędu adwokackiego Szychowski i sześciu aplikantów sądowych.

Na galerii przeważają wśród publiczności kobiety ze sfer robotniczych.

Akt oskarżenia zarzuca podsądnym, że z końcem roku 1925 i w pierwszej połowie roku 1926 prowadzili działalność antypaństwową, jako przygotowanie postanowionej zdrady stanu; że oskarżeni tworzyli „jacejki“ komunistyczne, które po zorganizowaniu pewnej ilości podobnych jacejek na terenie całego państwa miały w stosownej chwili przemocą i wspólną akcją zbrojną zmienić ustrój Rzeczypospolitej Polskiej, przygotowując ten zbrojny przewrót przez agitację i rozpowszechnianie broszur i odezw komunistycznych.

Gołębiewski jest pozatem oskarżony za inne występki, a mianowicie, za zniewagę funkcjonariuszy policji, nazywając ich złodziejami, bandytami i burżuazyjną policją; za groźbę zabójstwa, mówiąc, że komuniści wkrótce wszystkich policjantów w Grudziądzu w pień wytną i za stawianie oporu policji w chwili, gdy go aresztowała.

Gołębiewski jest już karany jednorocznym ciężkim więzieniem za a-

gitację komunistyczną i za kradzież. Podczas rozprawy sądowej zachowywał się wyzywająco, przerywa w czasie stwierdzenia nałożonych nań poprzednio kar i bije w pulpit ławy, a gdy mimo nawoływania go do porządku nie zmienia swego prowokacyjnego zachowania się, skazuje go sąd w drodze dyscyplinarnej na 3 dni aresztu, a że w dalszym ciągu nie poskramia swej zuchwałości, sąd wymierza mu jeszcze dwukrotnie kary dyscyplinarne.

Rozprawy wykazały, że po zawarciu się jacejki grudziądzkiej, oskarżeni rozciągnęli agitację na Toruń, Bydgoszcz i Brodnicę, legitymując się przy schadzkach i zebraniach tajemniczymi hasłami; że utrzymywali kontakt z centralnym komitetem komunistycznym w Warszawie; że rozrzucali broszury komunistyczne i „listy otwarte“ o treści wyrotowej, wzywające „towarzyszy“, by gotowi byli na dane hasło wyjść na ulicę, bić burżujów i sprowadzić przewrót obecnego ustroju państwowego.

Po zakończeniu rozpraw przedstawia oskarżyciel w półtoragodzinnym przemówieniu działalność oskarżonych we właściwym oświetleniu i stwierdza, że oskarżeni dopuścili się zdrady stanu; że nie są oni ideowcami za jakich uchodzić by chcieli, przeciwnie, zostało udowodnione, że chodzi tu o agitację najniższego rzędu, z której oskarżeni zrobili sobie pewnego rodzaju proceder, mianowicie Gołębiewski i Halabowski stali się wskutek swego egoizmu płatnymi agitatorami roboty, zmierzającej do wprowadzenia w Polsce ustroju sowieckiego, choćby drogą rewolucji i za cenę krwi. P. prokurator wnosi o odpowiednie kary więzienne.

Po przemówieniu obrońców, które zajmowały kilka godzin, udał się sąd na naradę. O godzinie 8 wieczór został ogłoszony wyrok. Skazano 6 oskarżonych na kary więzienne: 3 na cztery miesiące ciężkiego więzienia, 2 na trzy miesiące ciężkiego więzienia, 1 na trzy miesiące więzienia, jako głównego winowajcy. Resztę oskarżonych dla braku dowodów uwolniono od winy i kary.

Nowa fala powstań w Rosji sowieckiej.

Powstanie w Turkiestanie.

Z Moskwy donoszą, że w Turkiestanie wybuchło powstanie. Władze sowieckie ogłosiły tam stan obłężenia. Rewolucyjny sowiet wojenny wysłał do Turkiestanu Tuchaczewskiego. Walki między powstańcami i wojskiem sowieckim toczą się w okolicy Czerniałewa i Taszkientu. Powstaniem kieruje sztab, który się znajduje w Afganistanie, zaś sztab wojsk sowieckich w Kokandzie. W Turkiestanie aresztowano wiele osób wśród inteligencji i byłych oficerów. Aresztowanych wywozi się do Orenburga.

Również wybuchło powstanie w Bucharze w północnej części samarkandkiego kraju i w północnych okęgach Turkiestaniejskiej republiki.

Niezadowolenie w armji czerwonej.

Podług „Rula“ niezadowolenie w czerwonej armji wzrasta, szczególnie wśród oficerów. W ostatnich czasach została przeprowadzona gruntowna redukcja oficerów, co było bardzo na rękę rządowi, bo zostały usunięte z armji jednostki wrogo usposobione do większości rządzącej. To wydalenie z armji oficerów, zwłaszcza po wypadkach w Pskowie, gdzie całe dowództwo było bardzo skompromitowane, zaostriżyło nie-

zadowolenie wśród armji, co wywołało trwone w partji komunistycznej.

Spisek antysowiecki w Karelii.

Sowiecka defenzywa wpadła ostatnio na trop szeroko zorganizowanego spisku w republice karelskiej. W następstwie tego ogłoszono w okręgu stan wojenny. W związku z tem zarządzane zostały po wsiach aresztowania przez oddziały wojskowe specjalnie ściągnięte. Liczba aresztowanych przekracza 150 osób.

Następcy Krasina.

Prasa moskiewska podaje, że placówkę dyplomatyczną w Londynie mogą objąć Rakowski, Kamieniew lub Krestinski. Podług ostatnich wiadomości na tę placówkę ma być mianowany Sokolnikow.

Stan zdrowia Cziczeryna bardzo poważny.

Jak donoszą z Berlina, stan zdrowia Cziczeryna jest bardzo zły, nie mógł on odłożyć wyjazdu do Niemiec nawet na jeden dzień, nie bacząc na bardzo poważne sprawy w komisariacie spraw zagranicznych, jakie się wytworzyły tam z powodu śmierci Krasina i mianowania następcy jego, w czem Cziczeryn jest bardzo zainteresowany. Cziczeryna zastępować będzie Litwinow, co wywoła znowu walkę wśród komunistycznej partji.

Karachan zastępca Cziczeryna.

Zastępstwo komisariatu ludowego do spraw zagranicznych na okres podróży Cziczeryna i urzędowania tam Litwinowa obejmie znany dyplomata bolszewicki Karachan, który kierować będzie specjalnie polityką, wschodnią związką sowieckiego.

Włamanie do pałacu Katarzyny.

W ubiegłą niedzielę rano włamali się dwaj złodzieje do pałacu po b. carycy Katarzynie w miejscowości Dietskoje Sieło, skąd skradli różne przedmioty wartościowe. Straż zauważyła jednak wychodzących złodziei, odebrała im skradziony łup i odstawiała ich do więzienia.

Pijane wojsko litewskie napada na nasze posterunki.

Na pograniczu litewskim w miejscowości Kołtyniany doszło do nowych incydentów. Grupa żołnierzy litewskich ze straży granicznej w stanie najzupełniej nietrzeźwym rozpoczęła strzelaninę do posterunku K. O. P'a, mimo jednak gęstego ognia ani jeden z żołnierzy polskich nie został ranny. Prowokacja ta nie zdołała wywołać z równowagi oddziału polskiego, który wobec wystąpienia litewskich zachował zupełny spokój.

Z krainy Czarnego Krzyża.

Międzynarodowa komisja wojskowa

zwiedzi w najbliższym czasie fortece w Królewcu i Boyen. Zwiedzenie to zarządził generał angielski Walch, który w tych dniach wrócił z Paryża do Berlina.

Potrzebują ziemi.

Do Królewca przyjechał poeta i kierownik ruchu młodzieży Wilhelm Kotzde i wygłosił wykład, w którym pomiędzy innemi oświadczył, że Niemcy są narodem „ohne Raum“. Niemcy potrzebują ziemi. Przyszłość Niemiec leży na Wschodzie, tam oni miejsce zdobyć sobie muszą. Niemcy mają do tego także prawo moralne. Prawo do ziemi ma bowiem ten, który posiada wyższą kulturę...

W uniwersytecie królewieckim

rozdawano ulotki z ostrzeżeniem, że narodowi niemieckiemu zagraża Rzym (!) i polska propaganda, która czyni postępy pod osłoną ultramontanizmu. (Niesłychane to głupstwo!) Z tego powodu zjechał do Królewca pastor Doehring z Berlina i wygłosił wykład w gronie studentów ewangelickich.

Na ścianie nowego dworca w Biskupcu umieszczono tablicę z następującym podburzającym podpisem:

Wanderer gedanke des Tages, da die Willkuer des Feindes, Unserer Stadt Bahnhof und Hinterland raubte,

Doch dann denk auch des Tages, da erneut Das schienenbewehrte Land uns naeher brachte den Staetten
Wo Handel und Wandel der Brueder In deutschen Landen gedeiht.

19. Juni 1920:

Wegnahme des Bahnhofes durch die Polen.

1. November 1925.

Inbetriebnahme der neuen Bahnstrecke Bishofswerder-Freystadt.

Wiedzieć trzeba, że Traktat Wersalski przyznał Polsce tylko dworzec biskupiński, miasto zaś zostało przy Niemcach. Teraś zbudowali oni sobie nowy dworzec.

Katastrofa lotnicza na lni Gdańsk — Berl'n.

Aeroplan niemiecki „Hanzy napowietrznej“, który opuścił dnia 28 bm. Gdańsk w kierunku Berlina uległ katastrofie. W pobliżu Königsbergu w Nowej Marchji pilot wskutek stwierdzonego defektu motoru widział się zmuszony do wylądowania nagłego. Udało się tak szczęśliwie, że ośmiu podróżnych znajdujących się właśnie w aeroplanie nie poniosło szwanku.

Zaraz po wylądowaniu atoli maszyna z nieznaną przyczyną się zapaliła i spaliła doszczętnie.

KRONIKA

Bydgoszcz, wtorek 30. listopada 1926.

KALENDARZYK.

Dziś we wtorek Andrzeja.
Jutro w środę Eligjusza.
Wschód słońca o godz. 7.48.
Zachód słońca o godz. 3.39.

Od poniedziałku 29 bm. do poniedziałku 6. XII 26 dyżurują następujące apteki:
1) Apteka Centralna, ul. Gdańska.
2) Apteka pod Lwem, Okole.

Wypożyczalnia Książek Lektora ul. Gdańska 141, otwarta codziennie od 8 do 6.

TEATR MIEJSKI.

Dziś „Dzikus“, wyborna komedia Mannersa, na której publiczność gromadzi się licznie i bawi doskonale oklaskując cały wyborny zespół z p. Sarnacką pełną finezji i wdzięku interpretatorką roli tytułowej.

W środę „Zaczarowane Koło“ L. Rydla w doskonałej realizacji najwybitniejszych sił personelu. Kapitałna kreacja p. A. Podgórskiej-Dybizbańskiej w roli Młynarki jest istnym arcydziełem sztuki aktorskiej i wywołuje na widowni szmery podziwu i salwy oklasków. Świetny zespół wykonawczy tworzą pp. Maasówna Sarnacka, Andrzejewska, Dominiak, Dębowski, Kwiatkowski, Klimaszewski, Lenk, Stępowski, Wroński, Zoner i inni. Oprawa dekoracyjna St. Węgrzyna, pomysłowa reżyserja M. Lenka.

W czwartek „Lalka“.

„Serce Matki, albo Tomcio Paluch“ piękna baśń fantastyczna dla najmłodszych starszych i najstarszych pióra znakomitego poety H. Zbierzchowskiego wejście tryumfalne na repertuar naszej sceny w piątek, dnia 3. bm. Rzecz ta, napisana z kapitalnym poczuciem scenicznego wyrazu i nieprzeciętnym talentem poetyckim, porwa entuzjazmem bujnej, żywiołowej młodoci Pięć barwnych, pełnych ruchu obrazów naprzemian to roześmianym szczerą głośną wesołością, to przykuwających widza scenami o głębszym podłożu i znaczeniu, tworzą nader efektowne, kolorowe widowisko teatralne. Reżyser Strzelecki wyposażił bajkę w mnóstwo efektów scenicznych z ruchomym smokiem i siedmiomilowymi butami na czele. Nowa wystawa R. Czapllickiego. Próby trwające od czterech tygodni są już na ukończeniu. Premierę zaszczyli swoją obecnością autor który w towarzystwie przyjaciół ze świata literackiego specjalnie przybywa ze Lwowa.

— **Wielkie zebranie Ligi Katolickiej**, odbędzie się dziś we wtorek, o godz. 7 wieczorem, w sali Patzera. Ks. proboszcz Skonieczny wygłosi sprawozdanie z ostatniego Zjazdu Katolickiego w Poznaniu, którego ogromne znaczenie leży w tem, że na nim wypowiedział ks. Prymas Hlond

TEATR MIEJSKI.

„Zaczarowane koło“.

Baśń dramatyczna w 5 aktach
Lucjana Rydla.

Wznowienie dawno znanego, na scenie tego samego teatru niegdyś widzianego repertuaru jest rzeczą zawsze celową. Odświeża to w pamięci widza piękno formy i treści danego utworu i pozwala mu czynić na temat wystawy dekoracyjnej i gry aktorskiej krytyczne porównania.

Każdy teatr pojmuje pod wielu względami inaczej wznowione dzieło poważniejszego repertuaru i prawie każdy artysta wyściska nowe piękno na psychologicznej odtwarzanej przez siebie postaci. Stąd rodzi się urok nowości przewodniej myśli autora i powstaje ciekawość ujrzenia tych samych postaci i typów w nowej, scenicznej interpretacji.

„Zaczarowane koło“ Lucjana Rydla oglądaliśmy na scenie Teatru Miejskiego po raz pierwszy za dyrekcji p. Wandy Siemaszkowej, mamy więc jeszcze wszyscy w dość świeżej pamięci wszystkie ważniejsze kreacji postaci tego utworu.

Na podstawie pamięci retrospektywnej możemy tu na chlubę dzisiejszej dyrekcji Teatru Miejskiego stwierdzić, że wystawienie „Zaczarowanego koła“ obecne tamtemu pierwszemu nie ustępuje. Ta sama cechuje je we wszystkim staranność, ta sama wleka troska, by to niewątpliwie najlepsze, dramatyczne dzieło Lucjana Rydla ujrzało światło kinkietowej w najdoskonalszej oprawie dekoracyjnej i artystycznej formie.

orędzie swoje do wszystkich katolików całej Polski. Zaden Polak-katolik, któremu droga jest przyszłość Wiary i Ojczyzny, nie może pozostać obojętnym na te hasła, wypowiedziane przez naszego najwyższego wodza Duchownego. Każdy winien je poznać i niemi głęboko się przejąć — dzisiaj więcej niż kiedykolwiek. Dlatego zarząd Ligi Katolickiej uprasza gorąco o jaknajliczniejsze przybycie na wtorkowe zebranie.

— **Zebranie bezrobotnych** zwołują związki zawodowe, na środę 1 grudnia godz. 3 po południu do „Kasyna Robotniczego“ — Dolina 2.

— **Dziś ostatni..** Kto dotąd nie odnowił przedpłaty, niech się spieszy, bo pierwszych grudniowych numerów „Dziennika“ może zabraknąć!

— **Nowy tygodnik** pod tytułem „Echo Zachodnie“ zaczął wychodzić w Bydgoszczy pod redakcją p. Henryka Wawrzyniaka, byłego wydawcy i redaktora „Głosu Bałtyckiego“ w Gdyni.

— **Gradowe chmury**, które w dniu wczorajszym zapowiadały duży opad śnieżny, sprowadziły nam na wieczór silne opary, dziś rano natomiast mamy przymrozek nielada.

— **Nowe znaczki pocztowe** z podobizną Szopena. Generalna Dyrekcja Poczty i Telegrafów wypuści znaczki pocztowe z podobizną Szopena, które wejdą w obieg od połowy grudnia br. i zachowają ważność do 17. października 1927 r. tj. do rocznicy śmierci wielkiego muzyka.

— **Podczas niedzielnej uroczystości na Czyżówku**, odśpiewał chór nie „Hymn do Boga“, a „Prośbę do Boga“. Chór zorganizowany przez p. Urbanowskiego, składa się z członków towarzystwa w starszym wieku. Te kilka słów proszono nas zamieścić, celem uzupełnienia sprawozdania poniedziałkowego p. t.: „Czyżówko ku czci św. Franciszka“.

— **W Szkole Oficerskiej** na niedzielnym wieczorze listopadowym, śpiewała jeszcze p. Jordanówna, uczennica p. Masłowskiej, którą nagrodzono kwiatami, co w uzupełnieniu poniedziałkowego sprawozdania podajemy do wiadomości.

— **Cyrk Medrano** występuje od jutra t. j. środy z nowym pięknym programem. Sprawdzono nowe siły artystyczne. Cyrk gra codziennie w ogrodzie Patzera. Początek o godzinie 8.15.

— **Walne zebranie Zw. ociemniałych wojaków w Lesznie**. Tegoroczne walne zebranie Związku ociemniałych wojaków, połączone z obchodem gwiazdkowym, odbędzie się dnia 8-go grudnia w Lesznie, przy współudziale delegatów ociemniałych z całej Najjaśniejszej Rzeczypospolitej Polskiej. Uroczystość rozpocznie się pochodem z dworca do kościoła parafialnego o godzinie 10.30 a otwarcie zebrania nastąpi o godz. 13.30.

— **Sprostowanie**. „Rodzina Wojskowa“ zawiadamia, że zapowiedziany kabaret artystyczny odbędzie się we wtorek, dnia 7 grudnia br., a nie, jak pierwotnie podaliśmy, dnia 4 grudnia br.

Strona dekoracyjna tej dramat. baśni wymaga ze względu na niezwykle ważne, nastrojowe swoje zadanie dużo szczerego pietyzmu i artyzmu, stanowi ona bowiem w tym utworze wyjątkowo mocno, zwartą i nierozdzieloną część pięknej jego całości. Malarstwo-artystyczne szata jest przeto w „Zaczarowanym kole“ w wykonaniu swoim równie ważna jak praca reżyserka, obie doskonale się tu wzajemnie uzupełniają i składają się razem na właściwy, oryginalny wyraz tej dramatycznej, miejscami bardzo fantastycznej baśni.

Podkreślić tu z całym uznaniem należy wielki smak artystyczny i poetycką pomysłowość, z jaką p. St. Węgrzyn wystylizował dekoracyjnie utwór Rydla. Oprawa dekoracyjna wszystkich aktów stoi na bardzo wysokim poziomie artystycznym a dekoracje aktu pierwszego są pod względem malarzkim prawdziwym arcydziełem teatralnej sceny. Perspektywa tego urozmaiconego, leśnego krajobrazu jest tak umiejętnie i świetnie uchwycona, że doprawdy zadowolonym i szczęśliwym może się czuć artysta, którego łaskawe i szcudre nieba obdarzyły tak wybitnym, dekoratorskim talentem. Niemniej zadowolonymi mogą się czuć ze swojej gry aktorskiej występujący w „Zaczarowanym kole“ artyści.

Prawie wszystkie role były obsadzone trafnie i zostały odegrane z nadzwyczajnym odczuciem.

„Zaczarowane koło“ obfituje prawie wyłącznie w role męskie, o nich też najpierw kilka słów tu pomówimy.

Obchód listopadowy w Teatrze Miejskim.

Uroczystym obchodem uczcił nasz Teatr Miejski pamiętną rocznicę bohaterskiego powstania listopadowego.

Na całość pięknego wieczoru złożyły się produkcje muzyczne i wierszowane, przyjęte przez zebraną publiczność gorącymi brawami.

Obchód rozpoczął się odegraniem przez orkiestrę 61 pp. hymnu narodowego, poczem p. red. Fiedler w przemówieniu okolicznościowym przedstawił przebieg i znaczenie bohaterskiej walki o wolność Ojczyzny w pamiętnym roku 1830 i 31. Zkolei orkiestra 61 pp. wykonała pod umiętą, fachową batutą kap. T. Dawidowicza bardzo pięknie poloneza Chopina. W części drugiej wyrecytował pięknie, z wielką mocą, frag-

ment z „Nocy listopadowej“ artysta dram. p. Lech Stępowski.

Noktur i etudę Chopina wykonał dość udanie na fortepianie p. Stanisław Lewiński.

Pani Kopczewska wypowiedziała z dużym talentem deklamatorskim fragmenty z dzieł Wyspiańskiego i innych autorów, p. Marja Wilkowska odśpiewała kilka pieśni.

Aczkolwiek tym razem publiczność wyjątkowo mocno nie dopisała, nastroj panował jednak w teatrze bardzo uroczysty i podniosły. Wykonawców darzono zręsiestymi oklaskami.

Teatr Miejski narówni z innymi kulturalnym inswytucjami uczcił uroczystie jeden z wielkich, najbardziej bohaterskich momentów w dziejach Polski.

Z wieczornicy ku czci Jana Kasprowicza.

Poetycka sława Jana Kasprowicza, genialnego i zarazem jednego z trudniejszych zwłaszcza w potężnych „Hymnach“ swoich mało dla wszystkich przystępnego poety, zatacza w narodzie polskim z dniem każdym coraz to szersze kregi.

Dociera ona drogą odpowiednich wykładów i rosnącego czytelnictwa dzieł poety tam, gdzie dotychczas z powodu czysto praktycznych zainteresowań życia, poezja rzadkim tylko bywała gościem.

Czytują dzisiaj dzieła genialnego, niedawno zmarłego poety, i słuchają głębszych o jego twórczości wykładów już nie tylko ci, którzy zdobyli, lub zdobywają obecnie w szkole średniej odpowiednie do zrozumienia głębokiej poezji Jana Kasprowicza potrzebne literackie przygotowanie, ale z ciekawością palącą zaglądają do jego poematów i wertygają tajemnicze karty jego niezgłębionego natchnienia i ci także, którym życie odmówiło szczęścia głębszej wiedzy i którzy o własnych przeto duchowych siłach muszą się z mozołem wielkim przedzierać poprzez wysoki artystyczny słowia najeżony i niezbadany głębią uczucia i myśli nabrzmiałe dzieła nieporównanego twórcy tyłu arcydzieł.

W każdym większym mieście polskiem odbywają się obecnie wieczornice ku czci Jana Kasprowicza, każde poważniejsze towarzystwo stara się uprzystępnić swoim członkom znajomość dzieł poety za pomocą wykładów. Idąc śladem tych ogólnych pięknych poczynań kulturalnych, urządziło także wieczornicę ku czci Jana Kasprowicza bydgoskie Tow. Pracowników Kupieckich w wielkiej sali hotelu Lengninga w ub. niedziele wieczorem. Połączona z wykładem o twórczości Jana Kasprowicza wieczornica ta miała przebieg bardzo piękny i po-

ważny i z pewnością na niejednym jej uczestniku wywarła silniejsze wrażenie.

Zagał pięknym słowem wstępem tę kasprowiczkową wieczornicę w Tow. Pracowników Kupieckich p. Romański, poczem wyrecytowano kilka bardzo trafnie dobranych utworów poety. Pan Malinowski odeklamował ze zrozumieniem i odczuciem znamieny utwór Jana Kasprowicza p. t.: „Anarchista“, a panna Świątalska wyrecytowała pięknie liryczny poematek Kasprowicza pod tytułem „Przypomnienie“. Mały, bo sześciolatek „artysta“ Sławomir Szczepaniak odegrał na skrzypcach, jak na takiego cudownego malca wyjątkowo dobrze kilka utworów muzycznych, poczem prof. Jan Kaźmierczak wygłosił część drugą swego wykładu o Kasprowiczu. Tym razem mówił prelegent wyłącznie o treści i znaczeniu „Hymnów“ Jana Kasprowicza, tych genialnych poematów, które w literaturze światła nie ma'ją dzieł sobie równych, a których naczelnym motywem jest ból i powszechna tragedia ludzkiego istnienia.

W wykładzie swoim uwypuklił i zanalizował prof. J. Kaźmierczak prometeizm zawartej w „Hymnach“ genialnej poezji Kasprowicza, wskazawszy na wybitne tego Kasprowiczkowskiego prometeizmu znamiona.

Po wykładzie prof. J. Kaźmierczaka, którego licznie zebrani wysłuchali w największym skupieniu, wyrecytował członek Tow. Prac. Kup. p. Figielek bardzo piękne i miejscami niezwykle nastrojowo odegranej roli p. Klara Sarnacka niemałe zdobyła powodzenie.

Bez zarzutu wypadły kreacje pp.: Zonera (miecznik Marcin Brzechwa), Stępowskiego (Kasztelan), Baczyńskiego (klucznik Chojnacki) i Dębowska (Organista).

Blado i niewyraźnie w dykcji wypadła rola Młynarza w interpretacji Zastrzeżyńskiego.

Niezmiernie popisową rolę Maryny, młynarki, kreowała p. Podgórska-Dybizbańska. Pani Podgórska-Dybizbańska była niegdyś jedną z najlepszych odtwórczyń tej roli, byłaby nią niezawodnie i dzisiaj jeszcze, gdyby można zatrzymać w biegu koło czasu. Ponieważ jednak nikt nie jest w stanie dokonać tego cudu, chociaż w grze dzisiejszej p. Podgórskiej-Dybizbańskiej nie brakło akcentów potężnych i tragicznych, to jednak młodej, ślepej, żywiołowej z Jaśką miłośnią opętanej, tragicznej Młynarki w niej nie było.

Sliczną rolę porcelanowej lali, wojewodzianki Basi, odegrała bardzo prymitywnie p. Helena Maasówna.

Szczególne uznanie należy się w końcu p. Lenkowi za bardzo sprężystą i pomysłową reżyserję.

Publiczność przyjmowała utwór i grę artystów gorącym aplauzem.

J. Kaźmierczak.

Wojewodę, który w ryzykownym zakładzie z djabłem Borutą przegrał własną duszę, kreował p. Franciszek Dominiak. Dobry to, sumienny i poważny artysta, to też i kreacja postaci Wojewody stała na należytej, wyżynie jego aktorskiej sztuki. Obok stałe dobrych momentów miał p. Dominiak w grze swojej niektóre momenty wprost wybitne, że choć tu wspomnę rozmowę z Wojewodzianką i końcową, bardzo dramatyczną, świetnie odtworzoną scenę z Borutą.

Słynnym w legendzie, łączącym djabłem szlacheckim Borutą był p. Marjan Lenk. P. M. Lenk zgotował widzom tą kreacją prawdziwą ucztę artystyczną. Pod względem charakterystyki i dykcji była to gra doskonała, skończona. Wysoce artystycznie odegrana, świetnie uchwyconą rolę tę może artysta śmiało uważać za jeden z najcenniejszych klejnotów w swoim pięknym i bogatym empii.

Znanym z legendy ludowej djabłem Kusym był p. Klimaszewski. Niezmiernie trudną rolę Kusę odegrał p. Klimaszewski w całym tego słowa znaczeniu popisowo.

Jaśka, młynarczyka, nieszczęsną ofiarę żądzy własnej i ślepej na wszystko miłości Młynarki, odtworzył bardzo trafnie p. Artur Kwiatkowski.

Pan Andrzejewski był doskonałym z bojaźni przed niesprawiedliwą wskutek tragicznego splotu wypadków omyłkowo wymierzoną mu karą śmierci, prawdziwie oszalałym Drwalem, a p. Wroński w roli Leśnego Dziadka zachwycał publiczność czystością i pięknymi dykcji oraz niezwykłą

Z PROWINCJI.

— **Przedstawienie amatorskie w Murowanou.** Ubiegłej niedzieli, 21 bm. urządziło Towarzystwo Młodzieży Polskiej w Murowanou, pow. bydgoski w sali szkolnej za staraniem tamtejszej nauczycielki p. Nowickiej Marji przedstawienie amatorskie: „Pan majsterka” oraz piękne deklamacje, urozmaicone śpiewem i muzyką. Przedstawienie zostało artystycznie wykonane po każdej przerwie zrywały się burze oklasków w uznaniu młodym aktorom za piękne i artystyczne wykonanie sztuki wśród których odznaczył się Has Aneoni, wykonawszy bardzo pięknie rolę żydka.

WIERZCHUCIN. (Nowe towarzystwo). Dzięki komitetowi Przystosowania Wojskowego z Bydgoszczy i tutejszego ks. proboszcza Paluchowskiego odbyło się w ub. niedzielę w lokalu p. Szrajdowej zebranie młodzieży męskiej od 16 do 25 lat parafii wierzchucińskiej, celem założenia towarzystwa Wychowania Fizycznego i Przystosowania Wojskowego. Blizszych informacji o organizacji i zadaniu P. W. udzielił zebraniem instruktor P. W. z Bydgoszczy p. Jasiński. W dyskusji zabierali głos ks. proboszcz Paluchowski i pp. Neumann i Buczkowski. Patronem Towarzystwa W. F. i P. W. parafii wierzchucińskiej został ks. prob. Paluchowski, wicepatr. p. naucz. Buczkowski, referentem oświatowym pp. naucz. Neumann z Wiskitna Buczkowski z Wierzchucina i Fałat z Osieka, prezesem p. Musiał, komendantem p. Kokoszewski, sek. p. Pokrop, skarb. p. Kamiszek. Nowe towarzystwo liczy już 39 członków.

Z Nakła.

Bank Kredytowy. — Kwestja żydowska. — Świadczenia przemysłowe. — Przypomnienie.

Czwartkowe posiedzenie w Banku Kredytowym (daw. Vorschuss Verein) było dla wielu ciekawym zjawiskiem, ponieważ jako do instytucji niemieckiej, najwięcej należało Niemców, chociaż ostatnimi czasy żywił polski był już liczniejszy, mimo to na każdym zebraniu gdy szło o wybory, Polacy musieli być czynnymi, ponieważ przeprowadzano Polaków 2—3—ma głosami większości. I, o dziwo, na ostatnie zebranie nie przyszedł ani jeden Niemiec. Dzień ten należy nazwać historycznym i przełomowym w dziejach tej instytucji. Przypuszczając należy, że Niemcy zrezygnowali z walki dotychczasowej i uważają swą placówkę za straconą. Ha trudno! zwykła kolej losu i my byliśmy gwałtownie wypierani z zajętych przez nas od wieków legowisk. I my musimy na swojej odwiecznej ziemi czuć się helotami i mieszkać w wozach cygańskich, przenosić katusze Wrześni i Moabitu a przeciw byliśmy u siebie. Brutalna przemoc każała nam iść precz. Słizmy z poczuciem krzywdy lecz z wiarą, że kiedyś stanie się sprawiedliwość zadostę. Stało się!.. Rada Nadzorcza, do której obecnie należą pp.: Kryszkiewicz, adwokat Tucholka, J. Pawlak, Mindak, Saganowski, Cwik, Szatkowski i Biniakowski a tylko jeden Niemiec Lehman, winna już zupełnie dążyć do całkowitego spolszczenia tej instytucji, ponieważ nie tylko, że rada nadzorcza jest 8/9 polska, ale olbrzymia ilość członków są to Polacy, a tem samem i większość kapitałów należy do Polaków. Do członków narodowości niemieckiej nie będziemy stosować jakichkolwiek metod dawniejszego rządu okupacyjnego, stosowanego względem nas, Polaków, owszem, chętnie będziemy pracowali, lecz już w instytucji czysto polskiej.

Na tem samym zebraniu, na miejsce trzech członków Niemców, tworzących komisję szacunkową zdolności kredytowych Rady Nadzorczej, wybrano trzech Polaków pp.: L. Nowackiego, K. Czeszewskiego i Ksaw. Kowalskiego.

Niestety, jakby zgrzyt niemiły w tem zupełnym spolszczeniu naszego miasta, dowiadujemy się, że w domu Schumana (Niemca) wynajął skład jakiś żyd i ma wkrótce otworzyć tu skład bławatów i galanterji nalewkowskiej. Czuliśmy się już zupełnie odzydzeni, bo tych kilku żydów pozostałych z czasów okupacji, nie grało żadnej roli w życiu gospodarczem naszego miasta. Obecnie z chwilą przybycia przedstawiciela „narodu wybranego” z b. Kongresówki, niestety zmienia się to srodze, bo jak zaraza nie umiejscowiona natychmiast, szerzy się dalej, tak i ci pejści i brodac handlowi mnożą się. Nie umieliśmy zapobiedz wprowadzeniu się do Nakła jednej żydowskiej rodziny, to na miły Bóg, nie dopuszczamy, ażeby ich więcej przybywało. Bo aż strach pomyśleć, jakby wyglądało Nakło. Nacja żydowska jest agresywna i tam, gdzie wchodzi, chce nadawać ton. Zaroliby się nasze ulice od nadobnych cór Izraela, szłyby sobie ulicą panna Klarcia Mucha i panna Salcia Dąbrówka i Zochna z Salcia Różankowicz i Zuzia Dziewczepolskie i panna Marysińska Katz i panna Łaja Zamojska i panna Halina Cokolwiek i panna Dzindzia Cynaderek i panna Cipcica Ogórek i panna Mira Kawalec i panna Frajda Natychmiast i panna Cyca Wicherak i panna Dora Lament i panna Halszka Futerał i panna Guca Kasztelan i panna Cesia Pistolet i panna Dąbrówka Handfus. A letnią porą nad Notecią stałby się drugi cud, bo gdyby nasza spokojna Notec ujrzała nad sobą ten „lud wybrany”, któryby miał na chwilę pluskać swe „czalo”

przerazone bałwany stanęłyby dęba, i żyłyby się z przestachu, aby się nie zetknąć z tymi wybrańcami, a ryba oszalała, odurzona zapachem cebuli i czosnku, obłąkana z rozpacy, zadarłszy ogon, uciekłaby na łakę.

Na „plaży” naszej slychać by było takie djalogi:

— Różia, ty się opalaj
— Przecież się opalam!
— A na brzuchu czemu nie masz czekoladowe?

— POCO tam? Nikt i tak nie zobaczy.
— Ja ciebie mówię, ty się wszędzie opalaj. Za swoje pieniądze to ci wolno.

Lub też:
Dwie „mamuszi” jedna do drugiej będzie opowiadeczek:

— Wi pani, te kąpieli to tak być nie powinno.

— Czemu nie powinno? To bardzo przyjemno.

— Czy pani nic nie spostrzegła?

— Gdzie? gdzie?

— Czy pani nie widzi jak ten Guccio Grynszpan ma za ciasnego kostjumu?

— No i co takiego? Tego w domu nie można zostawić! Co się pani czepi temu biednemu chłop...

I zaroł się nasze miasto od tego hatałajstwa. Za bławatami przyjdzie skórniki, za skórnikiem skład zelaza, za zelazem skład kolonialny, a potem piekarze, krawcy... A my znowu będziemy pracować na nich.

Nie dopuszczajmy do tego, społeczeństwo odrazu powinno przyjąć godnie takiego śledziarza. Samemu nic nie kupować i publicznie piętnować tych, co pójdą i zaniosą swą krwawicę żydowi.

Towarzystwo kupców winno wziąć się energicznie i wszelkimi dozwolonemi środkami nie dopuszczać do zażydzenia, a ogół napewno poprze ich dążenia.

Jakoś w dzisiejszej korespondencji same ważne kwestje cisną się pod pióro, bo znowu nowa sprawa prosi się o poruszenie jej na łamach „Dz. Bydg.” Nadchodzi czas wykupu świadczeń przemysłowych, aczkolwiek Nakło ma 7 razy tyle ludności co Wyrzysk, jednakże nie będąc miastem powiatowym, musi stale jeździć do Kasy Skarbowej w Wyrzysku. Rozkład pociągów jest taki, że jeżeli kto chce zdążyć aby Kasa skarbowa była otwarta, musi wyjechać rano o 4,20, bo jak wyjedzie następnym pociągiem, o 11,35, to zdąży do Wyrzyska akurat wtenczas jak Kasę się zamyka. Otóż apelujemy z tego miejsca do p. naczelnika urzędu skarbowego, czyby nie zechciał zarządzić, ażeby począwszy od 1 grudnia przedłużył godzinę zamykania kasy skarbowej. Tego udogodnienia wymagają wszyscy ci, którzy są skazani na wykup świadczeń przemysłowych, a tych jest spora liczba, z tej strony Wyrzyska.

Jeszcze jedno, znudzony czytelniku bazgroł „embejo”, ale tego możesz nie czytać, bo to będzie pod adresem redakcji „Dz. Bydg.”. Otóż po uroczystości jubileuszowej naszego gimnazjum, sprawozdawca „Dz. Bydg.”, który był obecny na jubileuszu, obiecał nam w swem sprawozdaniu, że „Dz. Byd.” umieści krytykę rzeczową o książce, która z racji jubileuszu została wydana p. t. „Krajna i Nakło”.

Szmat czasu minął, to też ślemy przypomnienie Sz. redakcji, ażeby krytykę umieścił, bo na takąową czekają nie tylko autorowie, ale i cała ludność Kraju i Nakła, a tym wszystkim, którzy nie wiedzą, że takie dzieło wyszło z druku, przypomni o nabyciu takowego. Czekamy. Embe.

Sirzelno.

Naprawa organów. 22 bm. rozpoczęto naprawę organów w tut. farze, która potrwa do końca tego tygodnia.

Nieszczęśliwy wypadek. 22 bm. o godz. 4,30 wydarzył się robotnikowi Kwiatkowskiemu Stefanowi, zatrudnionemu w tartaku p. Gestaltera. Zrzucając pas z transmisji lokomobili, został przez nią pochwycony. Jednakże i w tem nieszczęściu miał jeszcze szczęście, gdyż chwycił się za koło, wskutek czego uniknął śmierci. Po zatrzymaniu lokomobili wydobyto go poranionego Życiu jego nie zagraża niebezpieczeństwo. Dostawiono go do szpitala powiatowego.

Kradzież. Dnia 25 bm. w czasie popołudniowym, nieznanym sprawca dokonał kradzieży w mieszkaniu p. Tomasza Huberta. Skradziono parę obuwia męskiego, 1 latarkę elektryczną ręczną i 1 mały zegarek w marmurze. Posterunek pol. państw. w miejscu rozpoczął śledztwo.

Poświęcenie stacji. 26 ub. m. o godz. 3 po poł. odbyło się poświęcenie i otwarcie stacji opieki nad matką i dzieckiem. Uroczystość rozpoczął p. burmistrz Busza, witając przybyłych gości. Przecięcia wstęgi dokonał delegat p. wojewody p. dr. Wilczyński. Następnie ks. K. Kaczmarski dokonał aktu poświęcenia w zastępstwie ks. proboszcza radcy Czechowskiego, który wyjechał, i przemówił do zebranych. Po przemowie ks. wikarego zabrał głos dr. Wilczyński, w końcu delegat wydziału higieniczn. S. K. S. D. z Warszawy. Na uroczystość przybyło wielu gości, z miasta i kilku zamiejscowych, między obcymi gośćmi zauważono również hr. Gruczyńska, przewodniczącą Czerw. Krzyża z Poznania. Po uroczystości odbyło się wspólne zdjęcie fotograficzne. Stacja opieki nad matką i dzieckiem w Strzel-

nie, jest pierwszą stacją w powiecie, subwencjonowaną przez Wydz. Powiat., Powiat. Kasę Chorych i Magistrat a zarejestrowaną w wydziale higieniczn. - lekarskim S. K. S. D. w Warszawie. Stacja mieści się w budynku miejskim przy ulicy Lipowej, obok Post. Pol. Państw., składa się z małego korytarza, gabinetu lekarskiego, poczekalni, kuchni mlecznej i kuchni. Przed wejściem znajduje się obszerna weranda z drzewa. Kierowniczą stacją jest p. Zofja Skwaresówna, zawodowa siostra Czerw. Krzyża. Czynności lekarskie spełniać będzie lekarz powiat. dr. Truszczyński z Strzelna.

Trzemeszno.

Wieńcowe w państw. gimn. klasycznym. Prawdziwem szczęściem dla rozbudowywującego się gimnazjum państw. można uważać ostatnie dni pogody, które pozwoliły posunąć budowę o jeden krok naprzód. Zdołano wreszcie roboty murarskie doprowadzić do końca, dźwignę belkowanie dachu i przystąpić do pokrycia dachu blachą. A czas po temu był najwyższy, aby uniknąć dalszych szkód, jak to miało miejsce, kiedy w październiku, po zawałeniu się dachu, całe strugi deszczowe lały się do wnętrza uczelni.

Ostatnio najgwałtowniejsze prace dobiegły już do końca i w tych dniach święcono wieńcowe w gimnazjum. Nad powiazaniem belkowaniem zawisły wieńce, jako widome godła. Z tej okazji święciła również i młodzież gimnazjalna, która z orkiestrą swą na czele, ruszyła na dziękczynne nabożeństwo, odprawione przez ks. Perza, do katedry. W nabożeństwie wzięli udział rzemieślnicy i robotnicy, zajęci przy budowie. Po nabożeństwie udano się do auli gimnazjum, gdzie przemówił dyrektor uczelni p. Lusiewicz, kreśląc w krótkości dzieje gimnazjum aż do chwili obecnej. Następnie zabierał głos p. Wróblewski, inspektor budowlany z Inowrocławia, który usiłował dać w bardzo ściślejonym zarysie pewien szkic kosztów dotychczasowej budowy, przyczem mówca twierdził, że poczyniono przy budowie wielkie oszczędności (?), mimo szkód, spowodowanych zawałeniem się dachu. Jest to bardzo ciekawe, i szkoda to niepowetowana, że p. Wróblewski nie dał więcej konkretnych danych w tej materji, której ostatecznego wyjaśnienia obywatelstwo tak długo wyczekuje.

Podczas obchodu wieńców występował kilkakrotnie chór gimnazjalny jak i orkiestra. Co do nadbudówki gimnazjum, to przetrwa ona teraz zimę w stanie surowym, a dalsze prace zostaną podjęte z chwilą nastania wiosny. Dyrekcja gimnazjum spodziewa się, że nowe ubikacje będzie można oddać do użytku z początkiem nowego roku szkolnego.

Z działalności Tow. Robotników Kat. w ub. niedzielę urządziło Tow. Katolickich Robotników swoje doroczne przedstawienie w sali p. Przewoźnego, wystawiając pełną humoru i życia sztukę „Prawica i lewica”. Sztuka, dzięki żywej akcji i wcale dobrej grze amatorów, rekrutujących się wyłącznie z pośród członków towarzystwa, zjednała sobie żywe uznanie. Dalszym ciągiem wieczoru była ohocho zabawa taneczna, która się przeciągnęła do wczesnego rana.

Z Gniezno.

Wiec poselski Chrześcijańskiej Demokracji odbył się w mieście naszym ub. niedzieli, w sali „hotelu Europejskiego”, przy licznych udziałach publiczności. Miał on przebieg b. poważny i nadzwyczaj spokojny. Przewodniczył p. prof. Rządowski. Pierwszy przemówił do zebranych p. poseł Roch, podnosząc potrzebę zgody, solidarności i rzeczowej współpracy, poseł Marciniak mówił b. rzeczowo na temat: „Kryzys demokracji”. Zaznaczyć jeszcze wypada, że p. poseł Roch poświęcił kilka słów monarchizmowi, jako złej i zgubnej robocie, zagrożającej demokracji. — Pod koniec wiecu przyjęto jednogłośnie rezolucje nast. treści: „Zebrani na wiecu Chrz. Dem. w Gnieźnie wzywają swych posłów do wyteżenia wszelkiej siły, celem obniżenia cen na artykuły pierwszej potrzeby, — do poczynienia wysiłku w celu zmiany systemu podatkowego, oraz do skonsolidowania w państwie polskiem katolików w jeden wielki oboz chrześcijański - społeczny, zaś wyrażają zgodę na politykę Chrz. Dem. na terenie parlamentarnym. — Po wspólnem odśpiewaniu „Boże, coś Polskę”, zamknięto wiec.

Aresztowany. O nieporządkach w spółdzielni wojsk. 69 p. p. Były kierownik spółdzielni, chorąży K., po wykryciu fatalnej gospodarki — zawieszony w czynnościach, został obecnie na zlecenie sędziego śledczego aresztowany, albowiem zachodziła obawa ucieczki. Jak dotychczas stwierdzono, uszkodzono spółdzielnię na około 11.000 zł. Na tej sumie jak dowiaduje się nasz korespondent, prawdopodobnie jeszcze się nie kończy. Kto w tej aferze jeszcze palce maczał, wykaże energicznie prowadzone śledztwo. — Obecny kierownik spółdzielni jest p. chorąży Poniedziałek.

Zebrań informacyjne gnieźn. Koła Monarchistów odbyło się ub. niedzieli. Przemówił do zebranych (około 250), z których ani 1/2 nie była członkami, p. generał em. Raszewski. — Zapowiedziane w ogłoszeniach referaty, nie wygłoszono.

Z POMORZA.

Były wojewoda pomorski dr. Wachowiak, jak donosi Agencja Wschodnia, zamierza przenieść się w najbliższym czasie na stały pobyt do Katowic.

CHELMNO (Sprawozdanie z konferencji powiatowej Ch. D.) Posiedzenie zajął przew. p. Kociniewski w sali Dwór Chelmiński o godz. 130 popł. hasłem „Bóg i Ojczyzna”. P. przewodniczący zdał krótkie sprawozdanie z działalności powiatowej Chrz. Dem. Następnie wygłosił p. poseł Nowicki obszerny referat polityczny. P. Odrowski wygłosił treściwy referat o sprawach gospodarczych. P. Nowak wygłosił referat o związkach robotniczych Ch. D.

Po ukończeniu referatów podziękował p. przew. Kociniewski mówcom za treściwe i bardzo pouczające referaty. Przystąpiono do dyskusji nad referatami w której kilku obecnych głos zabierało.

Nastąpił wybór nowego zarządu, który został ponownie wybrany. W wolnych głosach stawiono kilka pytań które poseł Nowicki wyjaśnił.

Po wyczerpaniu programu, przew. p. Kociniewski zamknął posiedzenie powiatowe o godz. 6.45 wiecz. hasłem polskim „Szczęść Boże”.

WARLUBIE, pow. świecki. (Przedstawienie amatorskie). W niedzielę, dnia 21 bm. urządziło miejscowe Tow. Pow. i Woj. w sali p. Popławskiego przedstawienie amatorskie. Odegrano sztukę p. t. „Na ten węksel placę” w dwóch aktach i „Pijak w trumnie” w jednym akcie. Amatorzy wywiązali się wprost bajecznie ze swych ról, to też nagrodzono ich bucznymi oklaskami. Reżyserował p. Pruszek.

ZARNÓWIEC. (Obywatelski czyn). Obywatel ziemski Zipper w Zarnówcu wybudował na własny koszt budynek w pow. puckim i ofiarował go specjalnie dla straży granicznej.

Z Helu.

(Od własnego korespondenta.)

Stosunki i warunki bytu na naszym półwyspie Helu są wprost odmienne w wielu kierunkach. Tak otóż np. „na lądzie” oprócz kupców węgla itp. opału, oprócz kuźnierzy itp. prawie każdy się cieszy z obecnej pogody ciepłej i pięknej — natomiast rybacy naszego wybrzeża morskiego są bardzo niezadowoleni z tak ciepłej jesieni, gdyż „sezon” połowu sprotów rozpoczyna się zwykle dopiero z nastaniem mrozów. Wędzarnie wskutek tego nie mają prawie nic do czynienia, bo resztki zasolonych węgorzy również się już prawie skończyły. W tym sezonie był połów węgorzy nawet w Jastarni tylko bardzo mierny. Wobec tego zima zapowiada się dla naszych rybaków niebardzo różowo, bo gdy nie mają ryb, to też nie mogą mieć chleba, ziemniaków itp. Pocieszy naszych rybaków tem, że sezon **kaniełowy** lepiej wypadnie. Otóż na ten sezon widać już znaczne przysposobienia. Szczególnie w samym Helu (wioski o 600 mieszcz.), to powiększają pensjonaty, budują już nowe z większym komfortem, czemu właśnie piękna pogoda bardzo sprzyja i pomaga. Nie zapomniano także o naprawianiu dróg i chodników, które dotąd nie odznaczały się szczególną opieką. W tym względzie dobry przykład daje Dyrekcja Poczty w Bydgoszczy, gdyż wyznaczyła 80 zł. na należyte naprawienie chodnika przed gmachem pocztowym. Chodnik ten już prawie ukończony, tak, iż nawet podczas deszczów nie będzie kałuż i plut wodnych. Prócz tego Dyrekcja ta już dała zezwolenie na ustawienie zegara publicznego na froncie poczty. Otóż letnicy ujrzą go już w przyszłym sezonie jako znak lepszej kultury polskiej.

Z MARLI:

Śp. **Aleksander Różycka**, z pochodzenia Czech, uczestnik powstania 1863 r., zmarł w 102 roku życia w Toruniu.

Śp. **ks. Jan Zaleski** z Zgromadzenia Księży Zmartwychwstańców, w 46 r. życia a 14 kapłaństwa — zmarł w Poznaniu.

Śp. **Aniela z Walczyńskich Landkowska**, lat 87, w Poznaniu.

Śp. **Tomasz Kołdziej**, uczestnik powstania 1863 r., h. przemysłowiec i obywatel m. Łęczycy.

DZIAŁ GOSPODARCZY.

Jak zwalczać wołkę zbożowego.

Ważne dla rolników, kupców zbożowych itp.

Wobec tego, że ponownie zauważono w ostatnim czasie, miejscami nawet dość licznie, wołkę zbożowego (calandra granaria — Kornwurm), owego dla rolników a nawet dla całego społeczeństwa nader groźnego szkodnika, który wskutek szybkiego rozmnażania się może wyrządzić w zbożu nieobliczalnie wprost szkody, wznowienie akcji, mającej na celu zwalczenie tego szkodnika, jest bezwarunkowo konieczne. W interesie przedewszystkiem rolników, kupców zbożowych oraz wszystkich, posiadających magazyny zbożowe, powinno przeto leżeć niezwłoczne wdrożenie energicznej, planowej akcji tępienia wołki zbożowego.

Wołek zbożowy jest jednym z najgroźniejszych szkodników zboża w śpichrzach. Jest to drobny chrząszczyk barwy ciemno-brunatnej, polyskujący, z głową wydłużoną w cieniły ryjek. Chrząszczyk ten nie lata, dlatego też nie przenosi się sam na większe odległości. Żyje on i rozmnaża się jedynie w zbożu w śpichrzach i magazynach, i tylko przez nabycie opianowanego przezeń ziarna lub przez użycie nieoczyszczonego worków może się dostać do śpichrza.

Wiosną samica wołki zbożowego składa do środka ziarna po jednym jajku, z którego wylęga się drobna, biała, kablakowato zgłębła larwa. Żywi się ona miąższem ziarna, które z pozoru wygląda zupełnie zdrowo, gdyż larwa wygryzając wnętrza, nie narusza skórki nasiennej. W lipcu larwa przeobraża się w poczwarkę i wkrótce potem w wołkę zbożowego.

Samice świeżo wylęglých wołków znów składają jajka do środka ziarna i rozwój odbywa się poraz drugi tak samo, jak wiosną. Z jajek letnich wylęgają się wołki w jesieni. Zimę spędzają one wśród ziarna, w workach, lub w szparach i szczelinach podłóg, u dołu ścian itp. Z wiosną donierzo budzą się do życia i rozpoczynają składanie jaj do środka ziarna.

Wobec tego, że jedna samica znosi znaczną ilość jajek, lecz składa je tylko po jednym do każdego ziarna, łatwo pojąć, jak znaczne szkody może wyrządzić wołek, jeśli się w śpichrze bardzo rozmnoży.

Zwalczanie wołki zbożowego jest bardzo trudne i kłopotliwe, wymaga bowiem znacznego nakładu czasu i pracy. Dlatego, też za wszelką cenę wystrzegać się należy nabywania ziarna, opianowanego przez wołkę, jak również używania worków, pochodzących z miejsc, gdzie szkodnik występuje.

O tem, czy ziarno jest zarazone wołkiem zbożowym, łatwo się można przekonać, wysypując garść ziarna do naczynia z wodą. Ziarna, wygryzione przez larwy wołki zostaną na powierzchni wody, jako lżejsze i wypłnione powietrzem. Oprócz tego takie ziarna, z których wylęgił się wołek, można poznać po tem, że mają w skórce nasiennej dziurki, czyli otworki, które wygryzł chrząszczyk, aby się wydostać na zewnątrz.

Jeżeli spostrzeżemy, że wołek zbożowy dostał się do śpichrza, należy jaknajrychlej wytepić tam szkodnika, aby uniknąć poważnych strat. Śpichrz, całkowicie opróżniony, należy jaknajstaranniej wyczyścić, wszelkie szpary i szczeliny, znajdujące się w podłodze i w ścianach, wyskrobać i pozalepić gliną a następnie całe wnętrza wybielić. — W śpichrze, w którym znajduje się zboże, trzeba wykonać dezynfekcję samego pomieszczenia zarówno jak i znajdujących się tam przedmiotów. W tym celu:

I. Ziarno usypane w piramidy (pryzmy) okrywa się płachtami, zmoczonymi dwusiarczkiem węgla, kładąc na wierzchu nieprzemakalną płachtę (brezent) lub worki. Na 1 metr sześcienny zboża bierze się 100 gr. dwusiarczka węgla. — Po 24 godzinach trzeba ziarno kilka razy przesznuć, aby utraciło przykry woń.

II. Worki układa się luźno w skrzyni lub beczce, skrapia dwusiarczkiem węgla (w ilości około litra na 100 worków), i, ścielnie zamknięte, pozostawia tak w ciągu 24 godzin, po czym należy je wyczasnąć i przewietrzyć.

III. Ściany (głównie w części dolnej) i podłogi uszczelnia się a następnie zwiłża wodą, dobrze wymieszaną z aniliną (w ilości 1 litr aniliny na 15 litrów wody). Podobnie zwiłżyć należy inne przedmioty z drzewa, znajdujące się w śpichrze.

Dwusiarczek węgla i anilinę kupuje się w aptekach (drogeriach). Dwusiarczek węgla jest to płyn (truczyna) o duszacej woni, którą łatwo się ullać i dać parę, zabójczą dla wołki należy uniknąć wdychania jej, a ponieważ od ognia zapala się i wybucha, należy przy używaniu nie przybliżać ognia, nie palić papierosów itp. Anilina jest to płyn żółty, oleisty.

IV. Wagoni i próżne magazyny kolejowe można dezynfekować za pomocą pary wodnej, która należy donrowszć do szpar i szczelin w ścianach i podłogach.

Kontyngenty przywózowe na miesiąc styczeń, luty i marzec 1927 r.

Centralna Komisja Przywózowa zakomunikowała Izbie Przemysłowo-Handlowej w Bydgoszczy, że kontyngenty przywózowe dla towarów, objętych zakazem przywozu, zostały już ustalone. W związku z tem podaje się do wiadomości publicznej, że Izba Przemysłowo-Handlowa przyjmuje od firm, mających siedzibę w jej okręgu, wnioski o zezwolenie, na przywóz z krajów pozaniemieckich na pokrycie zapotrzebowania w miesiącach styczniu, lutym i marcu 1927 r. Wnioski te winny wpływać do Izby niezwłocznie, a najpóźniej do dnia 10 grudnia 1926 r., albowiem dnia 11 grudnia muszą one zostać przedstawione Centralnej Komisji przywózowej.

Podania winny odpowiadać następującym warunkom:

1. Podania winny być składane na przepisanych formularzach na każdy artykuł i na każdy miesiąc odrębnie, zatem dla każdego towaru i miesiąca stawić należy oddz. wnioski. W każdym podaniu należy wyraźnie wskazać miesiąc, na pokrycie zapotrzebowania którego towary, objęte wnioskiem, mają służyć.

2. Do składanych podań należy dołączyć faktury, faktury proforma, oferty i zamówienia, oraz korespondencje i inne dowody, stwierdzające istotność transakcji. Do podań, mogących

nasuwać wątpliwości co do rodzaju towaru, należy dołączyć dokumenty, wzory lub rysunki, mogące dokładnie wyjaśnić rodzaj towaru (odnosi się do towarów włóknicznych, technicznych, galanterji itp.).

3. Do podań o zezwolenie na przywóz z Austrii i Czechosłowacji należy dołączyć faktury, zaopatrzone przez austriackie wzgl. czeskosłowackie Ministerstwo dla Handlu i Przemysłu w napis, stwierdzający poparcie wniosku.

Podania o zezwolenie na przywóz z Austrii i Czechosłowacji, do których nie dołączono takich faktur, lub do których dołączono faktury, nie zaopatrzone w pieczętunek austriackiego wzgl. czeskosłowackiego Ministerstwa, zostaną bezwzględnie odmownie załatwione.

4. Każdy wniosek należy zaopatrzyć w znaczek stemplowy za 2 zł, każdy załącznik do wniosku w znaczek za 40 gr., oraz dołączyć doń opłatę manipulacyjną. Opłata ta, którą należy uiścić gotówką w Izbie Przemysłowo-Handlowej wzgl. dołączyć do wniosku lub przekazać Izbie, wynosi przy wartości przedmiotu w wysokości 500 zł i mniej 3 zł, przy wartości przedmiotu w wysokości od 500 zł do 3000 zł 5 zł, przy wartości przedmiotu w wysokości ponad 3000 zł 10 zł.

Zamierzenia rządu w sprawie opieki socjalnej.

W Izbie Handlowej i Przemysłowej w Krakowie, odbyła się konferencja przedstawicieli przemysłu i handlu z delegatem Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej radcą ministerjalnym Zbigniewem Skokowskim. Oprócz przedstawicieli sfer gospodarczych wzięli udział w konferencji: okręgowy inspektor pracy w Krakowie inż. Smyczyński, oraz imieniem Okręgowego Urzędu Górniczego inż. Wasliszyn.

Przedmiotem konferencji było zamierzenie Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej przeszerpcenia instytucji sądów w Państwie, które dotąd tego rodzaju instytucje nie posiadają. Równocześnie, zamierzają sfery rządowe poddać rewizji wspomnianą instytucję, która nosić będzie miano sądów pracy.

Organizacja sądów tych ma być analogiczną do obecnie funkcjonujących sądów przemysłowych, tj. postępowanie ma być kolegialne pod przewodnictwem sędziego zawodowego przy współudziale asesorów z posród pracodawców i pracowników. Rozważana jest myśl zanioczenia obsadzenia stanowisk asesorami drogą wyborów i wprowadzenia nominacji na skutek przedstawień miarodajnych instytucji i zrzeszeń.

Ważną nowością projektowaną przez Ministerstwo jest ześrodkowanie we wspo-

mnianych sądach całości spraw, związanych z ustawodawstwem społecznym, a więc rozpatrywanie nie tylko zatargów natury cywilnej ale także orzecznictwo w sprawach karnych o przekroczenie przepisów socjalnych.

W dążności ujęcia całokształtu zagadnień socjalnych w jednych rękach, Ministerstwo rozważa myśl przeniesienia do sądów pracy także działalności pojedynczej i zapobiegawczej, przeciw ostrym formom zatargów pracy z kapitałem.

Daleko sięgającą reformą jest również zamiar rozszerzenia ingerencji wspomnianych sądów na wszystkie formy umowy o pracę, nie wyłączając zawodów tego rodzaju, jak adwokatura, lecznictwo i szpitalnictwo, samorządów i administracji państwowej.

W ożywionej dyskusji, która po wyczerpującym przedstawieniu projektu przez radcę Skokowskiego się rozwinęła, zabierali głos niemal wszyscy obecni.

Jakkolwiek dyskusja ta, nie mogła przybrać wyczerpującego charakteru, gdyż dopiero na samym posiedzeniu obecni dowiedzieli się co ma być przedmiotem obrad, niemniej jednak niewątpliwie przyczyni się ono do wyświetlenia, poruszonego problemu.

Kolejność ładunków nadanych do wysyłki.

Na podstawie rozporządzenia Ministerstwa Komunikacji, z dniem 9 listopada na każdej stacji ładunek do wagonów jest uskuteczniany według ustalonej kolejności i to w ten sposób, że przed pokryciem zapotrzebowania wyższej kolejności, niezależnie od czasu ich zgłoszenia, nie mogą być ładowane towary niższej kolejności. Jeżeli w ciągu danego dnia, z powodu braku wagonów, nie mogły być pokryte wszystkie zamówienia, to pozostałe ponoszą się na następny dzień i mają pierwszeństwo przed zgłoszonymi później zapotrzebowaniami jednakowej lub niższej kolejności. Jeżeli jednakże na następny dzień będą zgłoszone zapotrzebowania wyższej kolejności, to winny być zaspokojone przed pozostałymi z poprzednich dni niższej kolejności. Przesyłki powyższe i drobne przewożą się poza kolejnością w granicach specjalnych norm, ustalonych przez poszczególne dyrekcje.

Ministerstwo Komunikacji na podstawie wniosków Komisji Międzyministerjalnej wyznacza poszczególne Dyrekcjom przeciętne dzienne normy ładunku w ciągu ieciąca dla oddzielnych kategorii ładunków. W granicach tych norm dyrekcje kolejowe ustalają na dany okres czasu normy ładunku na poszczególne oddziały i dla poszczególnych kategorii towarów.

O wszelkich ograniczeniach lub przerwach ładunku, powarów Dyrekcji Kolei dawać do wiadomości ogólnej za pomocą ogłoszeń wyszczególnionych na stacjach.

Obrót czekowy P. K. O.

Podług ogłoszonego sprawozdania za rok ubiegły, w ostatnich miesiącach r. 1925 obrót czekowy w P. K. O. dochodził do 92,8 procent znajdujących się w obiegu pieniędzy, gdy na początku tego roku stanowił 67,2 procent. Obrót bezgotówkowy stanowił w ciągu roku przeciętnie miesięcznie 53,8 procent całego obrotu czekowego. Ilość dokonanych wpłat gotówkowych w ciągu roku wynosiła 7.192.921 i wypłat 3.169.342. Ilość dokonanych wpłat bezgotówkowych wyniosła 545.613 i wypłat bezgotówkowych 624.591. Ogółem P. K. O. dokonała w ciągu roku 11.522.467 operacji czekowych. Na centralę warszawską przypada z tego 6.086.180 operacji, a na oddział poznański 2.311.562, na oddział krakowski 2.133.982 i oddział katowicki 990.743. Przeciętna wysokość wpłaty bezgotówkowej wynosiła 2.902 zł, a wypłaty 3.865 zł. W ciągu r. 1925 wpłaty i dopisy na konta wyniosły 3.716.391.087 zł, wypłaty i przelewy z kont 3.701.507.792 zł.; dane świadczą o poważnym znaczeniu P. K. O. w życiu gospodarczym kraju.

Z Giełdy drzewnej w Bydgoszczy.

W dniu 11. listopada br. odbyło się w sali posiedzeń Izby Przemysłowo-Handlowej w Bydgoszczy w obecności rządowego Komisarza Giełdy p. B. Kasprzowicza Ogólne Zgromadzenie członków Giełdy Drzewnej. Zgromadzeniu przewodniczył wiceprezes Rady Giełdowej p. dyr. Janusz Podczaski, który po komunikatach o charakterze formalnym zwrócił uwagę członków na to, że zgodnie z obowiązującymi przepisami od połowy bieżącego roku mają dostęp do Giełdy także firmy zagraniczne, co zwłaszcza po zawarciu traktatu handlowego z Rzeszą Niemiecką będzie miało dla dalszego rozwoju Giełdy bardzo duże znaczenie. Bawiem z chwilą zawarcia traktatu Bydgoszcz z pewnością odzyska dawne swe świetne stanowisko w handlu drzewem.

Zgodnie z porządkiem obrad rozpatrzone sprawozdanie z czynności Giełdy, oraz sprawozdanie kasowe i rachunkowe za czas od dnia 25. października 1924 r. do dnia 31. października 1926 r. Zgromadzenie przyjęło oba sprawozdania do wiadomości i uchwaliło udzielić skarbnikowi i Radzie Giełdowej absolutorjum.

Po załatwieniu z kolei sprawy prelimitarza budżetu na następny okres budżetowy, przystąpiono do zwyczajnych i uzupełniających wyborów do Rady Giełdowej. W drodze wyborów zwyczajnych powołano na radców giełdowych p. dyr. Janusza Podczaskiego, p. dyr. Andrzeja Robakowskiego, p. dyr. Tomasza Baranowskiego, p. dyr. Leona Jackowskiego, i p. M. L. Wilhousa. W drodze wyborów uzupełniających powołano na radców p. dyr. Mossesera z Koronowa, p. dyr. Woźniaka z Inowrocławia, i p. Leigebiera z Poznania.

Nowo obrani radcowie giełdowi podlegają zatwierdzeniu ze strony pana ministra przemysłu i handlu. Po przeprowadzeniu tych formalności, Rada Giełdowa będzie liczyła 15 członków, a w skład jej poza wymienionymi już radcami giełdowymi będą wchodziłi pp. Edmund Baier z Koronowa, Tomasz Czerwiński z Warszawy, Aleksander Dąbrowski z Warszawy, Benedykt Krygier z Warszawy, Wacław Mroziński z Lidzbarku, Marjan Namysł z Poznania, i Antoni Wardziński z Nakla.

Wybór nowego prezydium Rady Giełdowej nastąpi po zatwierdzeniu nowo wybranych radców giełdowych.

W dalszym toku obrad uzupelniono skład komisji rozjemczej przez powołanie do niej pp. Namysła, Wardzińskiego, Tomczyckiego, Podczaskiego, Dzionare, Dąbrowskiego, Jackowskiego, Wilhousa, Hechwińskiego, Wiśniewskiego, Baiera, i Litkowskiego.

Do Komisji Rewizyjnej wybrano pp. Wiśniewskiego, Tomczyckiego, Dzionare, St. Urbańskiego i Wigurę.

W braku zgłoszonych wolnych wniosków zgromadzenie zamknięto.

Sprawa utworzenia dalszych giełd drzewnych w Bydgoszczy zajmowała się Rada Giełdowa Giełdy Drzewnej w Bydgoszczy w dniu 10. bm. Rada zajęła zyczliwe stanowisko wobec projektów założenia giełd drzewnych w Warszawie, i Lwowie, albowiem sądzi, że w ten sposób możliwym będzie przeprowadzenie organizacji wewnętrznej rynku drzewnego, zaś współpraca poszczególnych giełd wogóle wpłynie na zwiększenie obrotów giełdowych.

Po zamknięciu kroniki.

— Ostrzegamy. Z kancelarii kościoła Farnego donoszą nam, że jacyś nieznanymi osobnikami chodzą po mieście i sprzedają opłatki w imieniu parafii. Takich osobników należy przytrzymać i oddać w ręce policji. Jedynym upoważnionym do sprzedaży opłatków jest kościelny Antoni Trus.

— Obchód listopadowy w Pryw. Seminarjum naucz. żeńskim. Ubiegłej niedzieli w lokalu Pryw. Seminarjum naucz. żeńskiego w Bydgoszczy przy ul. Zduny, młodzież żeńska tego zakładu pod kierownictwem grona swoich profesorów urządził obchód rocznicy listopadowego powstania, który doбором programu i sposobem wykonania go zrobił wrażenie wprost imponujące i był dowodem wysokiego poziomu tej poważnej uczelni. Na program złożyły się produkcje chóralne wykonane sprawnie pod kier. prof. Karaśkiewicza, deklamacje solowe i zbiorowe wygłoszone z talentem wprost porażającym oraz doskonale popisy fortepianowe wykonane przez jedną z uczennic zakładu. Liczne zebrana publiczność gorąco oklaskiwała młodociane wykonawczynie programu i z całego obchodu odniosła jak najlepsze wrażenie. Przekonała się dowolnie, że zakład ten zasługuje na zaufanie i poparcie.

KRONIKA POLICYJNA.

Kradzież gotówki i biżuterji. Niemczewskiemu Ludwikowi zam. przy ul. Grunwaldzkiej 139 skradziono z otwartego przez zapomnienie mieszkania jedną kasetkę z zawartością 80 zł gotówki, jednego zegarka męskiego, bransoletkę łańcuszkową i parę kolczyków wartości 180 zł.

— Czego już nie kradną. Smoczyńskiemu Antoniemu (Kujawska 85) skradziono sztachety parkan wartości 20 zł, Kłosowskiemu Antoniemu (Podgórna 26) skradziono rower męski i to w Urzędzie pośrednictwa pracy.

— Zgnięto 18 par spodni. Przyjeźdnemu handlarzowi Pinkusowi Rubinowi, skradziono w hotelu „Francuskim” 18 par spodni wartości 354 zł.

PROGRAM W KINACH.

— Pat i Patachon w „Pogromcach wilków” wystąpią dziś poraz ostatni pomimo, że zawsze tłumnie przez publiczność w kinie „Kryształ” są odwiedzani.

— Kurjer Carski. Twórczość filmowa francuska, do której w ostatnich czasach zachwiała się ufność, odżyła w jednym z najpiękniejszych filmów p. t. „Kurjer Carski” z treścią zaczerpniętą z książki J. Vernéa, z której wzięto przedewszystkiem to, w czym kino celuje, co najwydatniej potrafi uwypuklić, a więc operowanie ruchem i barwnością tłumu, całość zaś przepojona jest wysoką ideą moralną, do czego dodano fabułę miłosną i okraszano stylem Drugiego Cesarstwa. Na ekranie roztocono prawdę historyczną. Sceny z Tatarami, cwałującymi jeźdźcami, roztańczoną salą balowej, przestrzenie lodowatej północy i ponurych gór, niewolę bohatera, walki na froncie, zmaganie się z niedźwiedziem, pożar miasta i wreszcie przepych ślubu obojga bohaterów, są tak naturalnie wykonane i obmyślane w szczegółach, że na chwilę nawet nie wydaje się, że jesteśmy tylko widzami tragedji bohaterów obrazu.

W roli głównej Mozzuchin, aktor rosyjski o wielkim talencie i piękna Kowanko. Pierwszy grą swoją podnosi całość do wyżyn dzieła o wysokiej wartości artystycznej, Kowanko zaś upiększa film. Technika zdjęć czystych stoi na najwyższym poziomie. Słowem film powyższy jest dokumentem budzącym się do życia i konkurencyjnym z innymi krajami — produkcji francuskiej. Francja wydała dzieło, które jest dowodem niespożytej energii i wielkiego geniuszu w dziedzinie kinematografji.

O obraz ten zabiegała dawno dyrekcja kina „Kryształ” i oto jutro już ujrzymy go na ekranie.

— „Pod pałacem niebem Meksyku” to tytuł obrazu, który wyświetla kino „Corso”, film ten jest z życia cowbojów i mieszkańców w Meksyku, w roli głównej znany cowboj Tom Mix i jego koń Tony. Jako nadprogram arcywesoła komedia p. t. „Przeprowadzka z przeszkodami”.

W postępowaniu upadłościowym nad majątkiem kupca Hilarego Płotki w Koronowie wyznacza się termin ugody na dzień 16 grudnia 1926 r. o godz. 10 przed południem na odnośny wniosek dłużnika upadłego, zawierający propozycje ugody.

Propozycja ugody wraz z zatwierdzeniem przez wydział wierzycieli, znajduje się do wglądu uczestniczących w sekretarjacie tutejszego Sądu, pokój nr. 4. Koronowo, dnia 23 listopada 1926 r.

Sąd Powiatowy. (27257)

Przetarg przymusowy.

W piątek, dnia 3 grudnia 26 r. o godz. 10-tej przed poł. sprzedawane będą przy ul. Promenada 39 największej dającemu za natychmiastową zapłatą następujące przedmioty:

większą ilość osi do wozów, maszyny do rżnięcia, powózki dwukonne, sanie dwukonne, pięć płyt taśmowych.

Powyższe przedmioty można obejrzeć godzinę przed licytacją. (27274)

Bydgoszcz, dnia 29 listopada 1926 r.

Oddział Egzekucyjny przy Magistracie miasta Bydgoszczy.

Wspólne zebranie wszystkich Tow. Katolickich Robotników Polskich.

odbędzie się w niedzielę dnia 5 grudnia br. na sali „Ogniska” ul. Jagiellońska po południu o godz. 4 1/2.

Obowiązkiem tak Zarządów jak i członków wobec aktualnych referatów, które wygłoszą X. Mirek i X. Michałowicz z Poznania wziąć udział w zebraniu.

Na powyższe zebranie zapraszamy uprzejmie XX. Patronów, członków honorowych poszczególnych naszych towarzystw robotniczych i pp. nau-

czycieli, którzy się pracą i życiem Tow. Kat. Robotników interesują.

Wobec zła, które coraz szersze zatacza koła, obowiązkiem i powinnością jest inteligencji, aby raz nareszcie zerwała ze swą biernością i zabrała się szczerze i bezinteresownie do pracy społeczno-oświatowej.

Niech nikogo nie brakuje w niedzielę na owym zebraniu, komu leży przyszłość Polski na sercu.

Zarząd Okręgowy.

Place robotników rolnych za m. listopad 1926 r.

Niżej podpisana komisja wymieniona w par. 15. działu I. kontraktu taryfowego na rok 1926/27, obliczyła place dla deputatników i dla pozostałych robotników rolnych na miesiąc listopad 1926 roku na podstawie ustalonej ceny 19,45 zł za 50 kg żyta oraz odpowiednich paragrafów kontraktu taryfowego, na rok 1926/27, jak następuje:

WOJEWÓDZTWO POZNAŃSKIE:

Ordynarjusze: rocznie żyta: ręczniacy 7 ctr. miesięcznie 11,35 zł; skotarze stróże 8 ctr. miesięcznie 12,95 zł; fornale 9 ctr. miesięcznie 14,60 zł; włodarze i stangreci 10 ctr. miesięcznie 16,20 zł; rzemieślnicy 12 ctr. miesięcznie 19,45 zł.

Powiaty Inowrocławski i strzeliński:

Ordynarjusze: rocznie żyta: ręczniacy 8 ctr. miesięcznie 12,95 zł; skotarze i stróże: 9 ctr. miesięcznie 14,60 zł; fornale 10 ctr. miesięcznie 16,20 zł; włodarze i stangreci 10 ctr. miesięcznie 16,20 zł; rzemieślnicy 12 ctr. 19,45 zł miesięcznie.

W całym Województwie:

Chałupnicy dziennie 2,24 zł, kobiety za godzinę 1,40 zł.

Zacług:

Kategoria	I. a) dziennie: podług obopólnego porozumienia;	
„	I. b) chłopcy i dziewczęta od lat 15—16	0,54 zł
„	II. a) „ „ „ „ 16—18	1,12 „
„	II. b) dziewczęta ponad lat 18	1,28 „
„	III. chłopcy od lat 18—21	1,60 „
„	IV. mężczyźni ponad lat 21 wykonujący wszelką pracę męską i do kosy	2,40 „

Za Wielkopolskie Tow. Rolnicze (Komisja Pracy)

(—) Fragstejn.

Za Arbeitgeberverband

(—) W. Friderici.

Za Zjednoczenie Zawodowe Polskie

(—) Poraziński.

Za Chrześcijańskie Zjedn. Zawodowe

(—) St. Bresiński.

Z ŻYCIA TOWARZYSTW.

Zebranie zarządu okręgowego Chrz. Zjed. Zaw. w Bydgoszczy dziś we wtorek o godz. 7. wiecz. w sekretarjacie, ul. Dworcowa 2. Sprawy bardzo ważne.

Towarzystwo gimn. „Sokół” Bydgoszcz III. Zebranie Wydziału Wychowania Fizycznego odbędzie się dziś o godz. 19 w lokalu druha Hinzeo. Obecność wszystkich członków W. W. F. konieczna. Czołem! Naczelnik.

Sokół V Okole—Wilczak. W środę, dnia 1 grudnia o godz. 7 wiecz. odbędzie się w sali p. Kleinerta zebranie plenarne. Bardzo ważne sprawy. Zebranie zarządu o godz. 6 tamże.

Bydg. Towarzystwo Cyklistów. Zebranie miesięczne w środę, 1 grudnia br. w Resursie Kupieckiej. Bardzo ważne sprawy komplet kolegów.

Tow. Terminatorów. We wtorek, dnia 30 bm. o godz. 8 wiecz. w Resursie Kupieckiej odbędzie się zebranie zarządu i Komitetu Opiekuńczego.

Towarzystwo Młodych Drogerzystów! Plenarne zebranie odbędzie się dnia 2 grudnia br. o 8 wiecz. w salce „3-go Maja”, plac Piastowski. Z powodu ważnych spraw wszystkich kolegów prosi o przybycie Zarząd.

Klub Towarzystwa „Amicitia”. W środę, dnia 1 grudnia o godz. 7,30 w „Clou” (Stara Bydgoszcz) zebranie plenarne. Z powodu ważnych spraw obecność wszystkich członków konieczna.

Baczność Tow. Pom. Fryzjerskich. Zebranie miesięczne odbędzie się w środę, dnia 1. 12. 26 r. punktualnie o godz. 8 wiecz. w lokalu p. Mellerera, plac Piastowski 2. Uprasza się o jak najliczniejsze przybycie członków oraz kolegów.

Baczność Tow. Powst. i Wojaków, Bydgoszcz-Szwederowo. W środę, dnia 1 grudnia br. o godz. 7 wiecz. odbędzie się plenarne zebranie u drh Konieczki Lenartowicza 3. Przypomina się wszystkim członkom, iż następnym zebraniem będzie walnym rocznym zebraniem, ażeby mieć pełne prawo głosowania, koniecznym jest uiścić skadki do końca roku, u skarbnika drh Jędzkowiaka na zebraniu.

Związek Pracowników Kupieckich. W środę, dnia 1 grudnia br. odbędzie się zebranie plenarne na sali hotelu Lengninga przy ul. Długiej 56. Porządek obrad prócz ważnych spraw organ. cyjnych przewiduje również interesujący wykład p. prof. dr. Pelińskiego. Upraszamy o jaknajliczniejsze przybycie członków. Goście i sympatycy mile widziani.

Notowania Giełdy Płodów

Rolniczych w Poznaniu.

Dnia 29 listopada 1926 r.

Warunek: Handel hurt. fr. st. zał. ładunkł wag. dost. zaraz za 100 kg. w złotych

Zyto	36 75	37 75
Pszonica	26 00	29 10
Jęczmień	28 00	31 00
Jęczmień browarowy	32 00	37 00
Owies	30 50	32 50
Mąka żytnia 70% z work stan	—	53 50
Mąka żytnia 65% z work stan	—	55 00
Mąka pszenna 65% z work.	69 50	72 50
Otreby żytnie	26 00	27 00
Otreby pszenne	—	27 00
Wyka łutowa	38 00	40 00
Peluszka	34 00	36 00
Ziemniaki f.	—	6 40
Groch polny	51 00	56 00
Groch victoria	—	78 00
Seradela	20 00	22 00
Gorzycza	70 00	90 00

Uspróbnienie spokojne.

Cedula urzędowa

z dnia 29 listopada 1926 roku.

Papiery procentowe:

Kurs w złotych (za 1000 mk. nom.)

1/2—4/0 Poznańskie listy z stawnie (przedwojenne) 64—66 za 1000 mk. nom.)

3 1/2—4/0 Poznańskie listy zast. (wojenne —33,00 (za 1000 mk. nom.)

8% dolarowe listy Poznańskie Ziemstwa Kredytowy —6,85 (za 1 dolar)

6% listy zbożowe Poznańskiego Ziemstwa Kredytowy 16,70 — (za 1 ctr mtr.)

5% Pożyczka konwersyjna 0,49 1/2 (za 1 złoty).

Akcje przemysłowe:

Kurs w złotych (za 1000 mk. nom.)

Cegielski H. I—em —13 50

Centrala Rolników I—VII em 0 55

Hrotownia Skór I—IV em 1 60

Herzfeld-Viktorius I—III em 21 50—21 00

Dr Roman May I—V em — 37, 0

Unja" daw. Ventzke I—III em 6 30—6 50

Tendencja: Bez zmiany

Bank Polski płaćl dnia 30. 11. br. za:

dolary amerykańskie	8,95—8,96
funtyszterlingów	43 57
franki szwajcarskie	173,12
franki francuskie	32 30
marki niemieckie	213,25
guldeny gdańskie	172 89
szylingi austriackie	126 60
korony czeskie	26 58

KALENDARZYK TEATRALNY.

Wtorek 30 11 Dziłkus.
Środa 1. 12. Zaczarowane koło.
Czwartek „Lalka”.
Piątek 3 12 Serec matki, czyli Przygody Tomcia Palucha (permjera)
Sobota 4. 12. g. 4 popoł. Przygody Tomcia Palucha.
Sobota 4. 12. g. 8 wiecz Zaczarowane koło.
Niedziela 5 12 g. 1 w poł. Przygody emcia Palucha.
Niedziela 5. 12 g. 4. popoł Lalka.
Niedziela 5 12 godz 8. wiecz Dziłkus.

Państw. Nadleśnictwo Różanna

sprzeda dnia 13-go grudnia 1926 r. o godzinie 10-tej publicznie największej dającemu w hotelu p. Nowaka w Koronowie

około 40 m³ drewna użytkowego dębowego z leśnictwa Tylna Góra oddział 135 oraz większą ilość drewna sosnowego użytkowego i opałowego

szezapy, walki i gałęzie, z leśnictw: Tylna Góra, Kadzionka, Pobrdzie i Krówka.
Płaćl należy rendantowi obecnemu przy sprzedaży. (27256)
Państwowy Nadleśniczy.

Państwowe Nadleśnictwo Lipusz

urządza w sobotę, 18 grudnia br. o godz. 9-tej rano w obręby p. Eichmana w Dziemianach

licytację drewna bez ograniczenia kupujących. Do sprzedaży przyjdą wyręby opałowe i drobne materiałowe r. 1925/27 z rewiru Dunajki, Borsztal, Dywan. Informacje w odnośnych leśnictwach. (27258)

Nadleśniczy.

Polcemy Szan. Klienteli nowo zaprowadzony

dział damskich pończoch

w najmodniejszych kolorach po niebywale niskich cenach.

Jednocześnie polecamy bogato zaopatrzone

dział wykwintnej galanterji męskiej i galanterji-skożrzanej

znanej z pierwszorzędných gatunków -- po cenach wyjątkowo niskich. --

Maria Hirsz F-7795

Gdańska 22 Bydgoszcz Telefon 1096

Napisowy wiersz tłusty 20 groszy, każde dalsze słowo 10 groszy. 5 cyfr = 1 słowo — i, w, z, a = każde stanowi słowo.

DROBNE OGŁOSZENIA

Ogłoszenia większe pod niniejszą rubryką oblicza się na mm. o 100% drożej

Dla poszukujących posady 20 % zniżki — Drobne ogłoszenia przyjmują się do godz. 9-tej przed południem.

Kancelaria Piotra Gniatczyka

obrotowy prywatnego w Bydgoszczy

złatwia rzeczowo wszelkie sprawy sądowe, udziela porady w procesach. ul. Jagiellońska nr 14 naprzeciw Teatru. Telef. 1584 (23140)

Pracownia pończoch i swetrów wykonuje wszelkie roboty trykotarskie, sukote, swetry bielzone, pończochy, oraz nadrabia pończochy. Szwedkowo, S'roma 55. (F-7708)

Spieszcie do „Ekonomist” tam najbardziej zniszczoną garderobę wypracują, wyczyszczą, przeniosą. Wam na święta jak nową, starannie, najtaniej. Dra Emilia Warańska 15. (F-7739)

Konie na biegunach, obciążane skórą, solidnie wykonane, jak i wszelkie inne zabawki gwiazdkowe w wielkim wyborze poleca J. Wylegala, Grunwaldzka 144. (27230)

Radio-aparaty nowe i okazynie ma stale na składzie Biuro Radio-techniczne, Inż. R. i T. Jankowsky, Bydgoszcz, ul. Śniadeckich 2, telefon nr. 5-90. (26195)

Bacznosc! Najtansze obuwy wszelkiego rodzaju (wyrób własny). Naprawa obuwy Wypynowski, plac Poznański 12. (paroznik Kordeckiego). (26852)

Plowca sukien w pięknych desenjach i zwykle odpazanie, wytlaczenie deseni w paltach pluszowych, merezkach, orletka, dziurki maszynowe, dekatoryzowanie, oraz hafty kurbolowskie. S. Bialowas, Torun, Suklenicza 8. Tel. 463. 25423

Krawiec przyjdzie w dom do wykonania garderoby męskiej i damskiej za 3 zł. dziennie. Oferty do filij Dz. Bydg. pod „Krawiec”. (F-7766)

SPRZEDAŻE Czy jeszcze taniej? 200 morg ziemi pszenno-buraczanej, dobre budynki, dom o 8 pokojach, żywy i martwy inwentarz nadkompletny, prywatne, cena łącznie z długiem 50.000 zł, wpłaty połowe, 3 km. od stacji i miasta; 50 morg pszenno-buraczanej ziemi, całe gospodarstwo I kl., inwentarz nadkompletny, 2 km. od stacji, cena 16.000 zł — i wiele innych tak do kupna jak i dzierżawy poleca i przyjmuje świeże Biuro „Pogoń”, Dworcowa 80, tel. 1815.

530 morg pszennej ziemi, dom 10 pokoi, 6 morg ogrodu, budynki masywne, 20 koni, 26 bydła, świń 30, martwy nadkompletny, szosa do miejsca, prywatne bez długu, cena 18000 dolarów, wpłaty 7000 dol. Młyn parowy, 8 par walcy, 2 kamienie, tartak przy tym ładna willa i duży ogród, komunikacja wysłanien w pełnym biegu 15000 dol. wpłaty 6-7000 dolarów poleca i przyjmuje Biuro „Pogoń”, ul. Dworcowa 80 telefon 1815.

Wielki wybór domów ze składami i ogrodami, komfortowych wyl i przedsiębiorstw przemysłowych w Bydgoszczy i na prowincji korzystnie na sprzedaż. Matek, Bydgoszcz, ul. Dworcowa 2, Tel. 699. (26941)

Sprzedaż majątków 3/00 morg z gorze nią, pałac w parku o 23 pokojach z centralnem ogrzewaniem i elektrycznem światłem wraz z meblami, żywym i martwym inwentarzem, cena 200 zł za morgę. 1000 morg pszenno-buraczanej ziemi przy mieście o 50.000 mieszkańcach sprzedaje z powodu choroby. 600 morg pszenno-buraczanej ziemi, 320 morg z żywym i martwym inwentarzem, oprócz tego wybór mniejszych majątków na korzystnych warunkach na sprzedaż. Matek Bydgoszcz, ul. Dworcowa 2, telefon 699. (26943)

Gospodarstwo 83 morgowe pszenne, inwentarz kompletny za 13 tys. zł. sprzedaż Nowakowski, ul. Dworcowa 69. (F-7718)

Gospodarstwo 100 morg pszennej ziemi bez długu, inwentarz kompletny sprzedam za 30 000 zł i wiele innych i więcej folwarków poleca Biuro centralne Bydgoszcz, Dworcowa 69, Nowakowski. F-7783

Dom z oficyną, ogrodem, oddzielnym skanalizowanym warsztatem, wolnem 3-pokojowem mieszkaniem, z powodu wyjazdu za 12.000 zł. na sprzedaż. Wiadomość: Sienkiewicza nr. 42, Zebrowski. (F-7609)

Dom piętrowy w Bydgoszczy, przy ruchliwej ulicy, z wolnem mieszkaniem, 4 pokoje i kuchnia, przy wpłacie 4-5000 zł. na sprzedaż. Właściciel Jachcine, Srednia nr 59, parter prawo. (F-7772)

Dom z ogrodem i chlewami w Bydgoszczy, Ruppenica 12 na sprzedaż. Spieszne of. z podaniem ceny i wpłaty przyjm. organista w Łopieniu. (27223)

Sprzedam dom II-piętrowy z ogrodem, cena 10.000. Gordon, Gdańska 60. (F-7766)

Dom piętrowy z ogrodem oacowym przy tramwaju, 5 pokoi wolne, bez długu sprzedam za 9600 zł. Biuro „Ziemianin” Sw. Trójcy 30. (27244)

Zamienię hotel w Czernsku na posiadłość w Bydgoszczy, sala parkietowa, kino - aparat, stajnia, ogród i zajazd. Of. do właściciela tegoż J. Piekarek, Nowo-Międzylicz, poczta Walechnowy, pow Gniew. (F-7757)

Ogrodnictwo 12 morg ziemi w Bydgoszczy sprzedam. Zgłosz. przyjmuje filija Dz. Bydg. Dworcowa nr. 2, pod „18”. (F-7756)

Piekarnia patentowa z domem, oficyną i ogrodem. Piekarnia, skład i mieszkanie wolne sprzedam za 17.000 zł. Nowakowski, Dworcowa 69. F-7781

Piekarnia w pełnym biegu, dom piętrowy z 2 składami, obszernymi mieszkaniami, 2 wielkie okna wystawowe, w najlepszym położeniu, wielkiej wielkości na Pomorzu w pow. starogardzkim, natychmiast za 7000 zł na sprzedaż. Wpłaty podług umowy. Franciszek Pietrowski, Wejherowo, Piłsudskiego 11a. (27220)

Meble i inne rzeczy na sprzedaż. Stary Rynek nr. 2, I ptr. (27149)

Sprzedam ładne kilka używanych męskich ubrań w dobr. stanie. Ul. Konarskiego 4, III ptr. prawo. (F-7746)

Futro cętkie, dobre do wyjazdu na sprzedaż. — Nowicki Mieczw. pow Inowrocław (27001)

Meble jadalnie, sypialnie, duży wybór innych mebli na do godnych warunkach sprz. daje dom mebli Śniadeckich 43. (F-7670)

Na raty i najtaniej sprzedaje kanapy, leżanki, materace, otomany, klubowe garnitury, łózka żelazne i drewniane, kuchnie kompletne Fabr. skład mebli, Bydgoszcz Mazowiecka 6. (F-7780)

Rower męski w dobrym stanie natychmiast na sprzedaż. Dębczyński, ul. Krakowska nr. 7, II ptr. (27208)

Sprzedam masywny koszyk 79 cm. wysoki, 1,30 długi, cfr. buraków, lustro, szafy itd. Kujawska 86. Do 10 godzin rano. (F-7752)

Męski gabinet dębowy, nowy, bardzo elegancki okazynie tania na sprzedaż. Ul. Cicha 8. (Bielawki) F-7773

Palto męskie, czarna, z karakulowym kołnierzem, prawie nowe, na wysoką normalną figurę zaraz na sprzedaż. Obeszczęć można między 2-1 po poł. Cieszkowskiego 12/13, II ptr. lewo. F-7758

Tanio na sprzedaż kanapa, zegar, krzesła. Pomorska 13, w podwórzu, II ptr. lewo. 27737

Sprzedam konia i 3 cal. wóz. Kosakowa 79. (27209)

Kanarki na sprzedaż. Jasna 20. (F-7749)

Rasowa jałowka tłusta, krowę z ościelcem sprzedaje Sadekiewicz, Szubin, wybudowanie. (F-7751)

Dwie dojne krowy i pies, wilk. na sprzedaż. Hrcerska 2. (27270)

KUPNA Gospodarstwo od 30-50 morg dobrej ziemi kupię. Br. Spieker, Osowagóra, p. Bydgoszcz. (F-7755)

Dom niedaleko śródmieścia (ul. Długa, Dworcowa, Mostowa, Zbożowy Rynek, Welniany i t. p.) z wolnym składem i mieszkaniem kupię natychmiast. Of. uprasza się skierować: Bethke, Nakło ul. Dabrowskiego 175. (27148)

Domek kupię, z ogrodem lub bez w Bydgoszczy albo w inn. mieście w Poznanskim. Zgłosz. upr. się przesłać pod „Inwalida” do filij Dz. Bydg., Dworcowa 2. (F-7770)

Kupię niewielki domek z zabudowaniem masywnym, w pobliżu pow atowego miasta, nadający się na garbarnię. Oferty uprasza się składać „C. C.” do Dz. Bydg. 27223

Kupię wózek używany do lalki dobrze utrzymany. Of. proszę skierować do Dz. Bydg. pod „Lalka”. (27235)

Kupię konika na biegunach. Of. do filij Dz. Bydg. Dworcowa 2 pod „Konik”. F-7779

Pianino używane kupi. Pomorska 65. part prawo. (27260)

Salonik oraz dywan kupię okazynie Oficy pod „U. 79” do filij Dz. Bydg. Dworcowa 2. F-7741

LEKCYJE Hata wyuczam, kurs 8 zł. Bocianowo 22, II ptr. prawo. (F-7661)

Lekcyj gry na fortepiano dla początkujących udzielim. — Fot. Lipian do ćwiczeń wolny. Śniadeckich 53, I ptr. prawo. (F-7777)

Do matury gimnazjalnej przygotowuje szybko i gruntownie osobę z ukończonem celujaco wyższem wykształceniem. Wesolowski, Gdańska 43. (F-7747)

POSADY Stenografji wyucza obecnie darmo listownie Redakcja Stenografji Warszawa, ul. Szczygła 12. (25459)

Kilku rozmownych panów poszukuje pow. przedsiębiorstwo na pensję i wysoka prowizję. Kaucja 20 zł. pożądana. Zgł. Bydg. Warszawska 24, I p. między 10-13 i 15-18. (F-7768)

Mistrza cukierniczego, I klasy fachowca poszukuje się zaraz. Kawiarnia „Pomorzanka”, Toruń. (27203)

Potrzebny zaraz szofer-słusarz z paroletnią praktyką, kawaler trzeźwy i pracowity, z utrzymaniem. (Możliwość ożenku i deputat. Kandydaci proszą odpisy sw adectw, które zwrócone nie będą, z podaniem wysokości pretensji do Zarządu Majętności Kawęcin, poczta Krupoeln — Bez świadectw poprzednich chlebodawców i referencji zgłoszenia bezcelowe (27205)

Pomocnik fryzjerski potrzebny. Of. nadesłać pod „B. B.” do Dzien. Bydg. (27224)

Pomocnik szwewski poza domem potrzebny. Chrobrego 16. (F-7760)

Poszukuję pomocników szwewskich. Wiatrakowa 18 w podwórzu. (27216)

Dzielnego pomocnika fryzjerskiego na stałe zatrudnienie poszukuje W. Kuczowski, Nakło. (F-7750)

Pomocnik fryzjerski, dzielny, może się zaraz zgłosić. A. Marchlewski, Chelmno, Wodna 17. (27215)

Poszukuje się modelki do kursu damskiego czesania. Zgłosz. w każdy wtorek i czwartek o godz. 7,45 wiecz. w szkole Przemysłowej Chwytowo 12. (F-7742)

Poszukuje do dwóch chłopców dwuletniego i dwunastoletniego, wykwalifikowanej pielęgniarzki z ukończoną odpowiednią szkoła Świadectwa zyciora i wymagane warunki wynagrodzenia proszę przelać pod adresem M. rja Denk majątek Toloczki, poczta Sokółka województwo Biłostockie. F-7740

Zastępczwa poważnych fabryk artyku. spożyw., mydeł i świec przyjmie zaraz dobrze zaprowadzony w województwach: Poznańskim i Pomorskiem przedstawiciel. Gwarancja pewna. Zgł. do Dz. Bydg. pod „Zastępczwo”. (27157)

Drukarnia-ma-zy-nista na ilustrac., akcydens. i kolorowe druki poszukuje posady. Lask. zgłosz. pod „Drukarni” do Dzien. Bydg. (27221)

Mistrz budowy maszyn, obeznan z wszelkimi systemami maszyn parowych i kotłów, wykonujący wszelkie prace w ten zakres wchodzące, oraz wszelkie prace elektrotechniczne, z długoletnią praktyką i dobrimi świadectwami, poszukuje posady. — Oferty proszę pod „Wykwalifikowany” do filij Dz. Bydg. (F-7753)

Urzednik gospodarczy, kawaler, z dobremi świadectwami, poszukuje posady zaraz lub później. Laskawe zgłoszenia do Dzien. Bydg. pod „Urzednik gospodarczy”. (269.7)

Gospodyn wdowa, lat 40, biegła w swym zawodzie, znająca się na kuchni warszawskiej i zagranicznej, jak również na chowie drobiu, poszukuje posady od 1 stycznia 1927 r. Przyjmie posadę również w samotnie pana lub na probostwie. Miejscowość obojętna. Oferty pod „I. St.” do Dz. Bydg. (27219)

Ziemianka poszukuje posady u lepszego państwa. Of. pod „Ziemianka” do Dzien. Bydg. (27232)

Młodsza stenotypistka z praktyką, znająca stenografię polską i niemiecką, pisanie na maszynie i pracę biurową, poszukuje posady. Of. pod „D. B.” do Dzien. Bydg. (27217)

Mieszkania 4-5 pokojowego z wszelkimi wygodami, wprost od gospodarza poszukuje. Płac czynsz z góry ewtl. przeprowadzając remont. Of. pod „B. Z.” do filij Dzien. Bydg., ul. Dworcowa 2. (F-7608)

Mieszkanie 7 pokojowe przy Gdańskiej, komfortowe, z meblami, odstąpię za 8 000 zł. Zgłosz. do filij Dzien. Bydg. pod „8 000”. (F-7754)

Mieszkanie 2 pokoje z kuchnią i kompletnymi meblami, zaraz wolne na sprzedaż. Of. pod „U. 78” do filij Dz. Bydg. Dworcowa 2. F-7743

Wydzierżawę pokój i kuchnię. Czynsz za rok z góry — drugie jedno pokojowe, skład kolonialny tak samo. Zgłosz. ul. Ujejskiego 27, Małe Bartodzieje (27249)

Mieszkanie z meblami 3-4 pokoje kupię. Of. do Dz. Bydg. pod „Beskid 5”. (27216)

Poszukuje pokoju umebl. z osobnem wejściem. Zgł. do filij Dz. Bydg. Dworcowa 2, pod „250”. (F-7729)

Pokój jasny, słoneczny z utrzymaniem wynajmę Garbary 17, II p. p. (27167)

Pokój umeblowany do wynajęcia, bez poscieli. Helmańska 7, parter lewo. (26905)

Pokój do wynajęcia. Nowy Rynek 10, ptr. lewo. (27162)

Pokój umebl. do wynajęcia, ul. Wrszawska 14, I piętro, prawo. (27164)

Skromny mały pokój do wynajęcia ul. Śniadeckich 52 a III ptr. (F-7761)

Pokój ładnie umebl. do wynajęcia, ul. Mercinkowskiego nr. 111 parter lewo. (27240)

Pokój umebl. za 18 zł. miesięcznie do wynajęcia. Garbary nr. 10, II ptr. lewo. (27241)

Wielki pokój nadający się na biuro, jak i pokój umebl. do wynajęcia. Długa 25 w składowie. (27238)

Pokój umebl. z niekrepującem wejściem w śródmieściu do wynajęcia. Pod Blankami 13, I ptr. (27239)

Pokój umebl. do wynajęcia, ul. Mazowiecka 11. (27240)

2 pokoje umebl. do wynajęcia z używaniem kuchni lub bez. Śniadeckich 11, podwórze ptr. lewo. (F-7771)

Pokój do wynajęcia. Gdańska nr. 107, I ptr. 27229

Pokój umebl. dla pana lub pani mającej zajęcia. Jagiellońska 54, I ptr. lewo. (27218)

Pokój mały z utrzymaniem do wynajęcia. Krasieńskiego nr. 14, ptr. (F-7769)

ROZMAITOSCI „Matrymonija” Międzynarodowe kojarzenie małżeństw, największe oraz najlepiej zaprowadzone w całej Rzeczypospolitej Polskiej i zagranicą. Dyskrecja jak najsolenniejsza zapewniona. Centrala: Poznań, Kreta 23, Tel. 53 30. (26908)

Za kilka złotych osiągnąć możesz dobrobyt i zadowolenie moralne, korzystając z Międzynarodowego Biura Pośrednictwa Małżeństw „Matrymonjum” — Warszawa, Nowogrodzka 36. Ścisła dyskrekcja zapewniona. Wybór ubrzymi. (26707)

Panna inteligentna, wykształcona, muzykalna lat 20, chce zapoznać pana inteligentnego, dobrze sytuowanego w celu matrymonialnym. Of. z fotografią, którą się zwraca pod słowem honoru, proszę skierować do Dz. Bydg. pod „Brunetka”. (27234)

Kawaler blondyn zbożowiec lat 22, inteligentny, przystojny, miłego usposobienia, pragnie zapoznać pannę inteligentną, przysto na blondynkę od lat 18-21. Zgłoszenia z fotografią nadesłać do Dz. Bydg. pod „St. E. 25”. (27003)

Kawaler lat 28, przystojny, z miłym charakterem, kupiec, z powodu braku znajomości szuka starszej panny lub młodej wdówki z jednym dzieckiem, celem ożenku, majątek pożądana. Rzecz traktuje się serio i honorowo. Oferty z fotografią do filij Dz. Bydg. pod „Nr. 240”. (F-7758)

Która z pań wypożyczy mi 2000-3000 zł. dam w procentie 3 lata utrzymania i w razie zamążpójścia dam wyprawę: sypialnie i kuchnię. Oferty pod „Piekarz 200” do filij Dz. Bydg. Dworcowa 2. (F-7767)

Poszukuje 1000 dolarów na 3 mies. za pewną pierwszą hipotekę. Oferty pod „U. 77” do filij Dzien. Bydg. (F-7745)

Poszukuje na przeciąg 3 miesięcy pod gwarancją i hipotekę 1000 dolarów. Of. pod „Hipoteka I” do Dzien. Bydg. (27231)

Przystąpię do spółki handlu papieru i tp. w Bydgoszczy z wkładem 10-25.000 zł. w towarach. Materiał pokupny, ewtl. współprac. Zgłoszenie do 5 grudnia pod „Spółka 25.000” do filij Dz. Bydg., Dworcowa 2. F-7792

4-6000 złotych pożyczę za odstąpienie 3-4 pokojowego mieszkania. Of. do Dz. Bydg. pod „Berlitz 88”. (27227)

5000 zł. włożę w przedsiębiorstwo pod warunkiem uzyskania tamże posady. Zgłosz. pod „1,5” do filij Dz. Bydg. (F-7776)

2-3000 zł. kaucji złożę przy otrzymaniu odpowiedniej posady lub przystąpię jako współnik. Zgłoszenia do filij Dz. Bydgosk. pod „Handlowiec lat 32”. (F-7748)

Skradzioną ksztyteczkę wojskową na nazwisko Franciszek Boni utolewianiam. (27189)

Zgubiona listęteczkę wojskową i kartę rowerową unowazniam. Jankowski, Fordońska 17. (26938)

Na gwiazdkę
poleca skrzypce, mandoliny, gitary, harmoniki, cytry, gramofony, struny i wszelkie przybory do instrumentów muzycznych. Stanisław Wojdyła Pożnińska 26. (27278)

Plaszcze damskie
pięćszorzednego wykonania i podług najnowszych żurnali wykonuje w cenie płacy od 25—30 zł. Gotowe plaszcze na składzie po cenach niskich. Zimowe plaszcze białe, brązowe od zł 45, zimowe plaszcze zamkowe na watałinie od zł 75, zimowe plaszcze ryposowe na jedwabiu od zł 95. Zamówienia na garderobe męską przyjmuje jak dotychczas M. Zyler Bydgoszcz, Sienkiewicza 11a 1 ptr. (F7777)

Futra
wszelkiego rodzaju wykonuje Pracownia Konfekcji Damskiej, Podwale 2, II p. (27092)

Pracownia futer.
Wszelkie futra, palta, etole, kombinezony, przerabiamy, naprawiamy i wykonujemy elegancko i tanio. Pomorska 32a. (26309)

SPRZEDAŻ
Wielki wybór.
Majutki, dony, wille, fabryki, młyny poleca „Polonia”. Dworcowa nr. 17. Tel. 698. Westfalewski. (F-7790)

Oberża
piętrowa o 12 pokoi, kregielnia, ogród owocowy, park dla koncertów, sala taneczna, spiesznie na sprzedaż za 7.000 zł. Biuro „Ziemiannin”, Św. Trójcy 30. (27253)

Dom
II-piętrowy z 2 składami za 30.000 zł na sprzedaż. Dworcowa 69. (F-7782)

Skład
kolonialny z urządzeniem, towarami sprzedam natychmiast za 2000 zł. Biuro „Ziemiannin”, Św. Trójcy nr. 30. (27246)

Sypialka
nowa, dębowa masywna z powodu wyjazdu zaraz tania na sprzedaż. Wiadom. Dąbrowski, Chelmińska 1. (27250)

Sprzedam
kanapę pluszową, zegar nowy i maszynę do palenia kawy. Bocianowo 48, parter prawo. (F-7789)

Leżniana
tania na sprzedaż. Dolina 24, I p. (27251)

Konie
na bieżących tania na sprzedaż. Szubińska 6. (27254)

Tanio
na sprzedaż: kocioł parowy 100 l 8 atm., maszyna parowa 40—80 sil, kompi w dobrym stanie i do użytku, — trak horyzontalny 1000 m/m. szerokość ramy, — lokomotywa Lanza stała na przegrzanej parze 35 H. P. 10 atm budowa 1912 roku, zaraz do użytku. W. Matyszkiewicz, Gniezno, ul. Cerdęgi 7a. (27255)

Rower
prawie nowy na sprzedaż. Nakielska 119. (27266)

Leżniane
nową oddam za węgiel lub sprzedam. Lubelska nr. 22. (27262)

KUPNA
Instrumenty
muzyczne kupuje Stanisław Wojdyła. Skład instrumentów i warsztat reperacyjny, Pożnińska 26. (27277)

Poszukuje
motor benzynowy używany, dobrze utrzymany 3-4 konny. Zgł. do agentury Dz. Bydg. Czersk, Starogardzka. (27291)

Tokarkę
1 metrową zupełnie nową, wcale nie używaną i motor elektryczny 1 P.S 2 0/380 volt, także zupełnie nowy, z powodu kupna większej sprzedam korzystnie, lub umiennie na samochód. Zgł. do Bz. Bydg. pod nr. „27295” 27296

Wóz
meblowy, używany, 6—8 metrów długości, kupie. K. Wisniewski, spedytor kolejowy, Rozojno. (Wlkp.) (26989)

POSIADY
Młodeco
stolarza poszukuje Fabryka wyrobów drzewnych, Matejki 3. (F 7797)

Poszukuje
kogoś do mojej fabryki mebli, oraz młodszy siłą biurową obciążoną dobrze w korespondencji. (27294)

Maszynista
potrzebny od 1. 4. 1927 r do plugów parowych, doświadczony i dobrze polecony. Zgł. piśmienne z odpisem świadectw, których nie wracam, przyjmuje Konieczny, majątkowo i raczki, poczta Sądki pow. Wyrzyski. 27293

Poszukuje
blachmistrza i instalatora. Dla zamieszczywych stancja z utrzymaniem w domu. O. Niefeldt, Bydgoszcz, ul. Garbary 31. (27286)

Podróżujący
za wysoką prowizję lub pensję potrzebny. — Adres wskaże Dzień Bydg. (27248)

Obciążaczka
tylko czysta może się zgłosić. M. Jaskólska, ul. Dworcowa nr. 7. (F-7779)

Maszynista
poprawnie tłumacząca z polskiego na niemiecki potrzebna na kilka godzin tygodniowo. Wiadom w filii Dz. Bydg., Dworcowa 2. F 7799

Dzielny
pomocnik handlowy z branży delikatesów zaraz potrzebny. St. Zimoch, ul. Niedźwiedzia 7. Delikatesy i Wina. (27247)

Poszukuje
samodzielnego rzeźbiarza, dobrego fachowca zaraz. Jan Grabański, fabryka mebli, Czersk (Pomorze). (27292)

Buralistka
pisząca biegle i poprawnie na maszynie, władająca językiem polskim i niemieckim, zaraz potrzebna. Zgł. pod „642”, „Kurier” Parkowa. (27282)

Porządne
i uczciwe dziewczę do dzieci może się zaraz zgłosić. Steinborn, Chwytkowo 15. (27252)

Dziewczp
uczciwe 15 lat do posług poszukuje. Petersona 6, ptr. prawo. (27284)

Poszukuje
młodsza s użącą. Pomorska 39 II. ptr. lewo. 27255

Zastępstwo
mydła i świec poważnych firm przyjmę. Łask zgłosz. pod „Z. 101” do Dz. Bydg (27272)

Poszukuje
uczni z branży żelaznej. Oferty pod „Żelazo” do Dzień. Bydg. (27279)

DZIERŻAWY
Fortepjanu
poszukuje celem wydzierżawienia ewentualnie kupna. Oferty do „Agentury” Dz. Bydg. Szubin. (26946)

MIESZKANIA

Mieszkanie
5 pokojowe z telefonem. w centrum miasta przy ul. Gdańskiej z meblami do odstąpienia. Nadaje się również dla pp. lekarzy, adwokatów itp. Wiadomość u portjera w Hotelu pod Orłem. (F-7794)

Poszukuje
mieszkania 3 pokojowego z meblami lub bez, płaca czynsz za 1 rok. Zgłoszenia do filii Dz. Bydg., Dworcowa nr. 2. pod „Czynsz”. 27283

POKOJE

Pokój
duży umebl. do wynajęcia. Sniadeckich nr. 42a, II ptr. lewo. (27243)

Pokój
dobre umebl. do wynajęcia. Zduny 20a, I piętro prawo. (F-7778)

Pokój
skromnie umebl. do wynajęcia. Długosza 14 ptr. (27259)

Pokój
umebl. z osobnym wejściem do wynajęcia. Toruńska 187, II ptr. prawo. (Zbożowy Rynek). (27258)

Pokój
umebl. dla 2 lub 1 pana do wynajęcia. Cieszkowskiego 2, II ptr. (27265)

Pokój
umebl. frontowy na 2 osoby do wynajęcia. Wileńska nr. 12, ptr. lewo. (F-7798)

Pokój
dla pana od 1. 12. 26. do wynajęcia. Sniadeckich 43, II ptr. lewo. (F-7796)

Pokój
umebl. zaraz do wynajęcia. Podolska 20, ptr. lewo. (F-7793)

Pokój
za 18 zł. z niekierującym wejściem od 1 do wynajęcia. Piotra Skargi 7, w składzie. (F-7788)

Do wynajęcia
1 pokój umeblowany na 1 lub 2 osoby, z utrzymaniem, w dobrym domu. Paderewskiego 7, I ptr. (27284)

Pokój
umebl. do wynajęcia. Plac Poznański 14, II ptr. (27245)

Pokój
dobre umebl. do wynajęcia. Zduny 20a, I piętro prawo. (F-7778)

Pokój
dobre umebl. dla 1—2 lepszych panów. Chrobrego 17, II pr. (F-7786)

Pokój
umeblowany z osobnym wejściem i całodziennym utrzymaniem lub bez zarazu do wynajęcia. Przyjmuję także na obiady. Ul. Jagiellońska 12, II p. prawo. (F-7791)

Pokój
umeblowany do wynajęcia. Czartoryskiego 6, I p. prawo. (27297)

Nocleg
dla panów. Kujawska 93, parter. (27267)

2 pokoje
odnowione, umeblowane, z nżywaniem kuchni do wynajęcia. Gdańska 70. I ptr. lewo. W tym samym domu 1 pokój na parterze. (27237)

ROZMAITOŚCI

Panna
lat 25, gotówka 6.000 zł, poszukuje znajomości kierownika parowozu, cel matrymonialny. Informacji udziela Józefa Kłopotka, Gdańska 41. (40 gr. dołączyć). (27820)

Sodniczkę
biegłą korespondentkę z gotówką 2.000 zł. poszukuje się do samodzielnego prowadzenia filii, dobrze prosperującego przedsiębiorstwa. Oferty pod „400”, „Kurier” Parkowa. (27281)

Książeczkę
wojskową na nazwisko Zygmunt Sciesiński unieważniam. (27150)

Sprzedaż licytacyjna.
W czwartek, dnia 2 grudnia br. po poł. o godz. 2-ej będzie sprzedany przy ul. Hetmańskiej nr. 8/9 przez licytację najwięcej dającym za gotówkę
samochód 4-osobowy
(marki Chevrolet) w zupełnie dobrym stanie. (27268)
Kozłowski, komornik sąd w Bydgoszczy.

Sprzedaż przymusowa.
W czwartek, dnia 2 grudnia br. o godzinie 11-iej przed połud. będę sprzedawał w Bydgoszczy przy ulicy Dworcowej 72 na podwórzu firmy Hartwig najwięcej dającym i za gotówkę:
2 kisty mydła toaletowego, wodę kolońską, pasty do butów i różne inne rzeczy.
Preuschoff, kom. sądowy w Bydgoszczy.

Licytacja
przy ul. Gdańskiej 131/132 u spedytora Wodkiego.
W czwartek, 2 grudnia o godz. 10-tej przedpołudniem będę jeszcze prawie dobrze utrzymane meble i inne przedmioty jak następują:
Stoły, krzesła szafy do rzeczy i bielizny, umywalkę z lustrem, lustra, materace podszowe, wanna do prania, leżanka, kenna y, i trua, łóżko z materacą, beczki fotele, komoda, skrzynia, pleciani, drabka, szafa kuchenna, ławka do wody, rama i wiele innych przedmiotów.
Michał Piechowiak, zaprzysiężony licytator i taksator Długa nr. 8 Magazyn mebli Telefon 1811

Oświadczam
że skł. du mego przy Placu Teatralnym 18, nikomu nie odstąpiłem.
Osoby które podobnie fałszywe pogłoski puszczają pociągnę do odpowiedzialności sądowej. F-7785

A. W. Achiel
Plac Teatralny nr. 18.
Doskonałego i dzielnego
żelaźniaka
starszego, obeznanego na wskroś z branżą, poszukuje do składu żelaza i artykułów budowlanych. Warunek dokładna znajomość branży. Zgłoszenia piśmienne z podaniem pensji przy wolnym stole i stancji. **J. Górny**, Żn.n. (27225)

Wykwalifikowani
tokarze, heblarze i żłobiarze
z dobrimi świadectwami i kilkoletnią praktyką zawodową mogą się zgłosić. Z powodu braku mieszkań przyjmuje się tylko kawalerów. (27121)
Rybnicka Fabryka Maszyn Sp. z ogr. por.
Rybnik G. Śl.

JUTRO
w środę, dnia 1 grudnia
wielkie jedzenie kiszek, flaków i nóg wieprzowych,
na które wszystkim, przyjaciół i życzliwych gości zaprasza
Fraczek z pod Dzwona i jego żona. (27236)

Wyborowe świeże kiszki
każdy wtorek od godziny 5 po poł.
Wątrobianki, kiszka z bułek, salcesonki i kiszankę poleca w najprzedniejszym gatunku
B. KARAMUCKI
mistrz rzeźnicki (27242)
Rycerska 10, telefon 1106.

Krakowskie Kursy Szoferskie
L. Bubickiego, Kraków, ul. Pijarska nr. 4.
Najlepsze i najtańsze w Polsce.
Wyczerpujący program nauki. Najlepsi wykładowcy. Opłata za cały 3-miesięczny kurs wraz z wpisem tylko 160 na dogodne raty.
4 samochody do nauki jazdy.
Adresy mieszkań na żądanie dla zamiejscowych w cenie od 20.— miesięcznie.
Początek kursu 4-go grudnia.
Rezerwujcie miejsca. 27261. Piszcie o prospekty i informacje.

Szan. Czytelnikom „Dziennika Bydgoskiego” w MOGILNIE podajemy do łaskawej wiadomości, iż z dniem 1-go grudnia otwieramy
AGENTURĘ
„Dziennika Bydgoskiego”
w Mogilnie
której prowadzenie objął
p. **W. KUSS, Mogilno**
Przyjmowanie zamówień na abonament (27043) sprzedaż luźna.

Z dniem 1 grudnia b. r. rozpoczynam doroczną
SPRZEDAŻ GWIAZDKOWĄ
Jednocześnie donoszę Szan. Klienteli o zaprowadzeniu nowych oziatów:
Bielizny stołowej
Bielizny pościelowej
Towarów białych bawełn. i lnan. na bieliznę
Koronek do bielizny — wielki wybór
Bielizny damskiej z własnej pracowni
w najlepszym wykonaniu.
Wielki wybór. Ceny wyjątkowo niskie.
ROMAN TURLIK Gdańska 13
Telefon 494.

Polecam wszystkie gatunki 25713
jelit
Schulz,
ul. Dworcowa 18d.
Tel. 282.
Wagi kuchenne i rozróżniane wagi stołowe
poleca
F. Kreski
Gdańska 7.

Przyrzułete części do skrzyń
także gotowe skrzynie na życzenie ocytkowane w każdej grubości dostarcza (24389)
A. Medzeg,
Fordon nad Wisłą.
Telefon 5

W Barze Angielskim
(obok kina Krystal) od 1. grudnia komiczne numery nowo zaangażowanych klawirów. Jazzband do rana. Ceny niskie. Orłowski. (27269)

Pracownia
konfekcji damskiej wykonuje posług najnowszych żurnali plaszcze, kostjumi i suknie po cenach bezkonkurencyjnych. Olszawska Leśniewska, Podwale 2, II ptr. (27090)

Łóżka dziecięce
krzystnie w wiel. m. wyburze (7160)
F. Kreski, Gdańska 7.

Zajace
rogacze, sarny, jelenie, dziki, króliki kupuje po najwyższych cenach dziennych. F. Z'ółta wski, Kościelna 11. Tel. 1695 i 24. (26849)

Restauracja
w dobrym punkcie Torunia z dużymi ubikacjami, całkowitem utrzymaniem i mieszkaniem jest natychmiast z powodu objęcia większego przedsiębiorstwa na sprzedaż. Zgł. do „PAR” Toruń, Szeroka 46 pod „11041”.

Ogłaszajcie!!!
w „Dzienniku Bydgoskim”

Pamiętajcie o bezrobotnych!